

**CERASUM
ET
SYLVESTRE
PRUNUM.**

OPUS POEMATICUM.

**De Virtutum & Vitiis pugna. Sive
Electio status in Adolescentia.**

**AUTORE PRIMO
NOBILI DOMINO ALEXANDRO
MONTGOMRIO SCOTO POETA**

*Regio, Idiomatis materni
Laurento.*

**Nunc rursus auctum & in latinos versus translatum
Per T. D. S. P. M. B. P. P.**

In gratiam

**ILLUSTRIS ET GENEROSI HEROIS
D. ALEXANDRI BRUSSII
CAPITANEI COHORTIS PEDITUM
SGOTORUM, DOMINI DE
KINKAWIL.**

*juxta Exemplar impressum Arsbani Friderici, Typo
Fleischmanni, Anno D. M. 1631.*

*Löbzig, Excudebant Haeredes & Successores Andrea Ande-
ris, Regis Majestatis Typographi, Anno D. M. 1696.
Et Vanales prostant in Officina M. Hen. Kna, in
Aedificiis vulgo dictis the Lucken-Boock.*

ILLUSTRI ET GENEROSO DOMINO,
D. ALEXANDRO BRUSSIO

DOMINO DE KINKAWIL

○CAPITANE○,

Domino mecenati suo observando.

T. D. S. P. M. B. P. P.

Macte vir egregiis morum virtutibus ornans
Regioscos prisca nobilitatis avos.

Cui toga juncta Sago Phoebe decus Algide firmat,

Daphnide Pegaseo Palladis arma tegens.

Dum liber ingenium, dextram celer occupat ensis

Gliscit honor patriæ, cuspide fama viget.

Accipe Pieridum, placida sed fronte, labores

Nata Caledonicis Carmina sacra jugis.

Frigeſcunt rigido Boreæ fructusque laborque

Nec Ceraso est recreans Agocerate ſapor.

Sat ſcio Sylveſtri contemnes ludere Pruno

Non tolerant acidos mellea labra cibos.

Sed quod ab indocto nequeunt ſperare magiſtro

Ingenii capiant ſpe, geniiſque tui.

Ante liber patrio fuerat ſermone Britannus

Prodit in obſequium lingua latina tuum.

Si placet abſcondas, vel ſi placet ingere vulgo,

Juro Deos non dicier eſſe meum.

AD LIBELLUM.

A *H pauper nimis es miser libelle.*

Sed pergens populo libenter omni.

Deserui. Tamen hoc scias, profecto

Raderis, laceraberis, lutosus

Doctorem pedibus tereris, ibis

Ardentem vagus in focum, tabacca

Lethali faciem flagrantem fumo.

Et ne deterius luas cavendum.

Si quid contigerit tamen favoris.

Montgomery tribuas tuo parenti.

Debetur tibi nil nisi cloaca.

Nil nostrum nisi labor. Ergo perge.

Ab Pauper nimis es miser libelle.

CERASUM ET SYLVESTRE PRUNUM.

*Opus Poëmaticum de Virtute & Vitio, Sive Electione Sta-
tus in Adolescentia.*

PROLOGUS.

Lorens juvenis sæculi splendoribus

Illecta, sensus occupat rebus, leves,

Inanibus: florum venustis lumina

Coloribus pascens; Volucrum cantibus

Infatuat aures, in virenti permanens

Nemore, secus fluenta lymphida excubans.

Casus futuros nesciens, in prosperis

Elata mens adversitatem negligit.

Cum fortè blandus advolat, prædam ratus

Cupido pictas in propinquo cæspite

Deponit alas, ad volandum provocat.

Commota mox est *servida Adolescentia*.
Pennis & arcu Amoris armata volat
Sed dum repente ludicris telia agit
Prædas, Cupidini fit hæc præda ipsamet,
Vexat cruentum Marte proprio, pessimus,
Juvenem *Cupido*, vulneratum, faucium:
Deridet, oppressum extasi & languoribus,
Pennis & armis spoliatur, & maestissimum
Linquens, per astra tonitruana abiit statim
Plorat cruentus, insequens procul Deum.
Frustra fatigans caput, & aciem luminum,
Diris *Cupidinem* dicat tandem omnibus.
Nunc ejulata, gemitibusque angustias
Lenire conatur, sed intimus dolor
Magis magisque crescit, atque exuberat.
Amoris hæc solamina ex armis capit.

Inter dolores, ac labores fortiter
Vexatus, oppressus siti, & febricitans;
Petra appropinquat *fluminique*, ut frigidas
Captet per umbras sobrium solatium.
Cum fortè supra caput, in altitudine
Saxi, videt *Cerasum* pulchrè mitissimis
Fructibus onustam, quos siti putat suz
Aptissimos, morboque sanando fore.
Modum tamen viamque carpendi videt
Nusquam: sed in viciniore conspicit
Spina, nigrantia *Prunæ* plerumque. Ambigit
Durumne carpens iter, in arduo sitam
Sequi juvet virtutem, & hæc (*CERASUS* notat)
Stat anxius, vel in patente sæculo,
(Quod *Spinus* exprimit) frui solatiis
Modico quietem tempore afferentibus;
In fine lætibus dolisque tristibus
Pleno, miserrimam ferentibus necem
PRUNUM jubet *METUS*, *PERICULUM* quoque ut
Carpatur, jubetque idem ipsa *DESPERATIO*.
Spes & Voluntas, altera cum *AUDACIA*,
Pro parte disputant, volunt quoque *CERASUM*.
Contentiosis atterunt tempus diu,
Verbisque multis expeditum fit nihil.

In fine tandem litis, accedunt graves
SAPIENTIA, EXPERIENTIA, & prudens DEA,
BEATITIA, ac **RATIO** simul rebus modum
 Ponunt. **VOLUNTAS** exultat, suspenditur
 Laqueo suo maligna **Desperatio.**

Cetera cohors concordibus votis petant
Cerasa, levamen agro, & optatam parant
 Promptè medelam, pariter & **PRUDENTIA**
 Præsit, **PESSIMA** & **RATIO** monstrant viam.
JUVENTA desideria sic explet pia.
 Dicit Vale Mundo, suisque noxiis
 Curis, adhærens regie pacis via,
 Quæ ducit in vitam ac beatitudinem.

CERASUM ET SYLVESTRE PRUNUM.
 De Virtute & Vitio, sive Electione statua in
 Adolescentia.

RUpe sub arborea, viridantibus inelyta sylvam
 Flora comis, & mellitis nova gramina stillis
 Imbuerat, molli recubans ubi lentus in herba
 Delitui, cupiens auram captare salubrem.
Isnariam juxta volucrum, morulamque sono an
 Cernere erat, tenero variatum gutture carmen.
 Promere, depictis argutam & *acanthida* pennis.
Sturnus edax indefessus singillaque *Musa*
 Proclamant, pulchroque saluta Carmine *Maium*.
 Postquam rite suos dulcis *Philomela* paregit
 Concentus, mæsto compellant carmine *Progen*,
 Conqueritur; lachrymis faciem, pectusque cruore
 Fœdat; nam *Troius* fallaci accensus amore
 Virgineum ingressus, thalamum delapsus; atroci,
 Crudelis postquam secussit cuspide linguam.
 Tum *Cuculus*, *Corvusque* rapax, rauceque *Palumbæ*
Picus avis Martis magno clamore dolentem
 Subsannat, ereperis explodit *Graculus* odis
 Rancidus, ac sterili super illice garrula *Cornix*,
 Et vaga, pennatum plusquam omne *Morchela* vulgus
 Clangorem ciet, & vexat clamoribus aures.
Pavus & argois vocitabat pictus ocellis
 Conjugium, sedet arenti super arbore *Turtur*

Solus amans gemitum, sublata conjuge, Cunctas
 Antra colens iterat vocis resonabilis Echo.
 Flens narransque Dea, ut quondam pulcherrimus umbram
Narcissus spectando suam Puer occidit alto in
 Fonte, putans aliquam dextrâ comprehendere Nympham.
 Nunc pavidi lepores, cautique vagantur echini
 Ut matutinas super arva virentia prædas
 Exquirant, celeres nocturna cubilia passim
 Linquentes loca tuta petunt, propè callida *felis*
 Atque *Sciurus* eunt, curvisque *Cuniculus* antris,
 Mollia queis tenui maduerunt tergora rore.
 Et *Meles*, *Vulpesque*, sagax *aper*, altera pastum
 Pars abit, adversos metuens pars altera casus
 Stat vigil, & paribus pars gressibus antra requirit.
 Aura levis mollisque fuit, non turbida ventis,
 Non pluviiis mixta aut nebulis non cruda vapore;
 Sed lenis placidusque dies Zephyritida mulcens.

¶ Illic *Pegafides* lachrymis conspergere flores
 Sæpe solent, propter *Phœbi* ornamenta cubilis.
 Prata nitent, liquidis tanquam cristallina guttis
 Dum sua purpurei depressi pondere flores
 Colla solo tenuis in verno vestita colore
 Submittunt, jam rupta aliis, aliisque liquores
 Melliti sparguntur humi, flagrantis ob ignem
Phœbi, florigerum nemus omne opobalsama fundit.

Visa mihi æthereis dignissima mentibus illic
 Mansio, roris enim vitrei pendeat adinstar
 Gemmarum, sylvam exornans cum floribus humor.
 Donec amœna adeo contemplor gaudia luci,
 Extemplo *Natura* novo rapit omine mentem
 Miranti, ut virgulta apibus frondosa caneant
 Hyblæis: levibus sugunt hæc roscida florum
 Mella comis, ut ne brumali frigore victus
 Deficiat, reliquæ componunt cærea miro
 Vasa labore, suo pars altera in ordine plenos
 Disponit studiosa favos; solerter acerbas
 Prudenterque, hyemis conantur fallere vires.
 Nunc ego delicias nemoris formosæque multum
 Virgulta oppositis *Phœbi* gemmantia flammis,
 Magnificis Vatum studiis, qui carmine promant

grandifono, fortique stylo dicenda relinquam,
Quorum arguta rudem præcedit Musa Camœnam.

Sed lætus juxta solem dum solus oberro
Nympharumque choros, per opaca silentia sylvæ,
Conspicio celeri per saxa sonantia cursu:

& scopulos, rapidum deferri è montibus amnem
Aëris; magno tandem cum murmure duci
Præcipitem, quem vastus agit gyramine gurgēs
Centuplici, resonans inter scopulosa petrarum
Fragmina, mox iterum spumantia littora tractim
Allambens, ubi pulsa levis se glareæ volvit.

Inter saxa ruens strepitu conterret Olympum.

Fluminis unda gravi, vastæque ad murmura rupes

Respondent; ubi discantus nulla otia captans

Triplicat, oppositum è vicinis collibus Altum,

Intonat & Bassum Diapason cantibus Echo,

Non perdens Dea læta notam; Longæque, Brevesque

Copulat & minimas (*c. sol fa utb*) linea fusas.

Ille locus, quod si verbis audacia detur,

Dixero Castalias superabat Apollinis aulas.

¶ Inter Heliconides licet illic usque morarer

Harmonicos captando sonos, me tœdia nunquam

Tristibus urgerent curis, non languida tandem

Esuries, vel dira sitis, neque blandus ad horam

Morpheus, ingrato tentaret lumina somno.

Quippe per argutam, volucres modulamina sylvam

Intendunt, ubi blandisonis galeata per auras

Vernat Alauda modis, adeo gyramine scandit

Alarum subvecta procul super ignea solis

Climata flammivomi, Veneris penetrabilia donec

Ingressi Nati thalamum pernicipibus alis

Attingit, ast avidus prædæ puer, ocyns armis

Induitur, cui Naturæ cecinere Ministri

Dædaleæ volucres vario modulamine laudes.

Illic æthereas subito Deus aliger arces

Deserit, & pueri fallaces induit artus

In terras veniens, Papæ! ceu parvulus ille

Apparet Deus! ut quisquam placabilis, insons,

Innocuusve Puer, pharetram celerésque sagittas

Ex humero gerit, atque arcum, qui haud longior ulnâ est:

Involvens

Involvens nivea de Gynone lumen velo.
Et geminz ex ore mediis crevere puillis
Ala humeris, super aëreo quibus axe volaret.

Hunc ubi continuo ponentem cuncta virenti
Arma solo intuitus spectatum audactor ivi
Mirabundus in his totas novitatis hærens.
Dum tenet attonitum cæci me vultus amoris,
Me Gynæus rursus spectans rem pectore ficto
Diffimulat, tacitusque novæ dat recta prædæ
Forma decent, roseo juvenilis in ore venustas,
Flaventeque coma, faciliq; natura puilli
Corporis audaci nimium mihi vincula primum
Injiciunt, puerum dâns dextra jungere dextram
Talibus agredior dictis. Quo dixeris inquam
Nomine clarè puer? qui te genere parentis,
Quodque solum Patriæ? Ridens ait ille: Cupido
Nuncupor, & mater pulchra est Cythereia nobis.
Si quid habes, liber quæcunque negotia manda
Fare, age, me penes est, tibi quândocunque rogaris
Inservire; tuum fuerit dare Julia paratos
Si cupis aurato per candida templa polorum
Remigio alarum discurrere, ludere pictis
Per cælum calamis, aut exercere parumper
Sydereum juvat hunc arcum: Pete quod libet horum,
Aut alias res mille, mea est tibi prompta voluntas.
Pisce, tene, quodcunque voles. Tunc ambio pennas,

¶ Illex interea Deus hoc sermone morantem
Affatur, quo te stabilem testeris amicum
Pignore, si dabitur fraterno munere nostris
Alarum exuvîs, arcu, pharetrâque volandi
Libertate frui? quod te portantibus Austris
Ignotus supremâ queas penetrantia Divum
Arteque Dædaliâ spectare, & ludere cœlo,
Aut quâncunque voles deceptam ducere prædâ?
Hæc tua pulchra, puer, dixi, & tam rara supellex
Divitiis nequit humano sub jure locatis
Conferri, neque Nobilibus, quos Nauta lapillis
Portat ab Eois tremulo super æquore regnis,
Regificis Indorum opibus, Cræive talentis.
Attamen, ingenuè fatear, me talia multum

Gaudia

Gaudia delectant, mentem rapit inclytus arcum

Arcus, & insignes animus cupit anxius alas.

E contra *Idalius*, si sunt tibi munera coram

Possideas, per me, gratis licet, omne fausto;

Sed revocatus ades. Totasque virentibus herbis

Colligit induvias, mihi pictas applicat alas.

Aurato pharetram loro subnectit, & arcum

Dat lateri, manulque ligatur bractea laevæ.

Vade ait, *Aolias* lætus tibi collige vires;

In quasunque animas, Mundi suggesserit oras

Transmigra. Hinc liquidas discessi missus in auras.

¶ Interea lævis super altra *Cupidinis* alas

Conscendi, ignitas gestens fervore sagittas;

Armaque læva novo, quorum mihi jura per unum

Concessit Deus ipse diem *Cythereus*. Ecce

Icarus ut quondam malefidis ludere pennis

Conatus, rutilos accessit Apollinis ignes,

Cùm subito excussis liquefunt cærea plumis

Vincula, fluctivago submersus in æquore mansit.

Haud secus ipse avidè nitium volitare peroptans,

Conscendi super humatio concessa labori

Climata, committens alienis brachia plumis.

Lethiferam eduxi duplici mucrone sagittam

Qua matris puer incestus transfixerat olim

Pectus, & attracto producens cornua nervo.

Donec in alterius collimo vulnera, dirum

In mea crudelis contorssi pectora lethum.

Sive manu caput arripiam, crenor ignibus atris;

Sive tenens jaculi præacutum cuspidè ferrum

Uror, edor, quotiens infandum tango venenum,

Ac veluti solet ardenti se exurere lychno

Papilio, ut volitans flammæ circundat edacis

Sæpe comam, tali prorsus ratione vel arcus

Uror amore mei: tali ignorantia vulnus

Infixit mea sorte mihi: velut ille per ignem

Donec aduratur volitat, sic sponse sagittæ

Quam petii, mea dextra gravi me vulnere læsit.

Ue stultus quondam *Phæton* deposcere Patris

Ausus erat solium, Solisque ascendere currus;

Infelix tali fervore *Cupidinis* arcum

Qualis erat nihil advertebam, quo deusque pectus
Me regerem ignoravi, crudelia tela cecidi;
Audacter nimis & sollicito voltando per axem
Imperii humano capiti in concessa petebam;
Serius heu! didici celis graviore ruina
Turribus inferri casu, sua fulminis igne
Serius excussi docere pericula, monitos
Serius adverti nimis alie ubi signa locabam
Destruxisse oculos proprii sarmata laboris,
Serius argutis didici parere Scholarchis,
Cum rudis exactam trivi sine fruge juventam;
Serius in proprio vicina pericula, damno
Adverti, utque Phryges sapio, me fluita peritum
Serius in rebus facit *Experientia* duris,
Postquam fructiferi periisset temporis usus
Serius æstivos docuit formica labores,
Serius invenio nidum dum nullus abivit,
Serius ablatis, stabulum mihi clando caballis,
Serius helleborum dum jam cutis ægra tumescit,
Serius & Medicum peto, Pollinctore parato,
Discreto mihi maturum si corde fuisset
Iudicium, non hæc duro discrimina fato
Novissem, falso nec me *Cythereus* arcu
Deceptum modo rideret, neque nescius artis
Prendere tela manu, cæco Duce cretus *Amore*
Tentassem infœlix, contra discrimina recti
Iudicii & rationis agens: Me dira *voluntas*
Præcipitem dedit in crimen, præcordia telo
Lethifero mihi transiens iuga nulla jacenti
Nulla salus nisi mors, gemibundus denique terram
Tanquam *asinus* peto, qui fueram subvectus, *Alestor*
Tum puer, arridens, bene veneris inquit, Amice,
Quæ nova, qui reditus, quæ fors, quæ denique tellus
Prædam sorte tulit? vel quem portate ferinam
Iussisti, quia sanguineas, geris ecce sagittas,
Quæso age cum Domino telorum, divide cædem,
Sæpe velut damni comes est derisio, talis
Invitum fortuna pati me utrumque coëgit:
Hæc illuc restuo quantum verabar Amoris
Consilio, nunc frigoribus cruciatus acutis,

Mox iterum gravibus totus cremor ignibus ardens
 Nunc iubet infandis sacri me dedere choris
 Divitias famamque sequi, nunc inlucra maris
 Gesta refert, rursus tot grandia nobilis aula
 Commoda, nunc potius sanctum commendat eremum
 Squalorem, dum cuncta hominum consortia fudet
 Languere & aeternis studium componere rebus.
 Tam vehemens mihi lucta fuit, sic speque metusque
 Anxius affligebar ubi collapsa fatiscunt
 Membra solo tenus & gelidum morbosus instat
 Mortis habet latus, Somno sed forte priusquam
 Excutor, cunctas Puer implacabilis Idæ
 Abstulit exuvias, liquidisque receptus ab Euris
 Præpetibus sublimis abis per nubila pennis
 Irridens simul, & nihil mea tristitia pendens
 Vulnera; nec dura tristes notat aure querelas.
 Illum abscedentem visu procul insequor ardens
 Donec utroque mihi placidum defecit oculo
 Lumen, ubi varios stupefactus cerno colores
 Astrorum, quæ confuso data cernere visu
 Cœrulea, & rubicunda, nigra ac viridante, flava
 Denique quæque duas species objecta figuræ
 Monstrabat, quia turbatam caput omnia fessæ
 Perperam: At ah! quanto jaculem tempore tali
 Conditione miser, donec fortasse Cupido
 Adveniens tanto ferret solatia morbo.
 Non sic Idaliis quatunt Corydantes in antris
 Æra, nec ignitas tanto trux Mulciber unquam
 Verberat incudes strepitu, Non Æolus omnes
 Si latebris ventorum acies dimittat opacis
 Murmuret, haud sic terribili commota tridente
 Neptunus jactans super ardua sidera, Ponti
 Fundamenta fremat; quantum in regione fragorem
 Concitat. aërea. Ah! quoniam Puer ille malignus
 Verit ignoro, vel quas Amor incolat ora
 Sic ubi tristitia necor, & languoribus atris
 Obrutus heu! jaceo, cuncto medicamine cassus
 Exhalandam animam, sprevi: miserabile Numen
 Nunc abiisse querens, gemitu mihi pectus amaro
 Irumpens, iterum me lamentabilis ira

Insanire iubet, tandem quibus incens utar
Consiliis sine spe meditor suspendia demens.

O quam grande malum, quam fors mihi dura videtur
Taliter insidiis *Pueri* succumbere cecij!
Ut quondam infortis *Dido* moritura dolore,
Functum lachrymans *Veneris* damnavit alunum,
Ascanii sub veste, sibi crudele venenum
Fundentem in gremium, sceleratum taliter *arcum*,
Crudelemque *Deum*, diris ter mille dicavi.
Immitis quoniam sic me spoliaverat armis:
Deseruitque adeo miserando vulnere læsum.

¶ Tam *Desiderium*, juxtaque *Audacia*, rursus
Coeperunt prius ignoti mihi semper amici,
Pectus & internas animi succendere vires
Ignibus insolitis, nec enim mihi sanguinis usquam
Gutta superstes erat, nisi quem lethalis adurens
Livor in attractis concoxit frigore venis,
Obsedere animum curæ, sua robora vires
Deficiente pedum obsequio fugere, medullas
Et dolor, & pavidus moeror consumplerat imas.
Sæpe licet gemitu & lachrymis restinguere flammam
Conarer, penitus mihi pectus & ossa priusquam
Destrueret, tamen heu! quanto mihi largior unda
Suppetit, intenso tanto magis igne peruror
Contendo studio ingenti confringere metas,
Rumpere vinela necis: sed pallida mortis in ore
Effigies, animi satis indicat ipsa dolorem.
Caumate squallentes artus, lassique veterno,
Pulverulenta cutis, putri velut eruta busto
Ossa jacent, rigidis sibi vix hærentia nervis,
Quin velut oppositis liquescit cerea moles
Ignibus, adverti sensim cor triste labores
Abnuero, atque omnem paulatim cedere vitam.
Rumpitur usque adeo morbi cruciatibus ægra
Nervorum compago, adeo jam sensus in omni
Corpore protrusus languet, quod servidus intus
Bellum livor agens intentet funera, membris.
Interdum vis corde manens, contendit atroces
Flammarum vitare minas, dum tentat inani
Robore libertate frui, tam sæpe cupita.

Ast & talis erat nihili mea cura, labores
 Solliciti magis intendunt tormenta, perurgent
 Durius & lacerum constringunt pectus acerbo
 Carcere, perpetuo sensus languore peremptum.
 Qualis inescatum tenui sub arundine piscem
 Interemit fallax hami labor; Hic vagatur
 Tortilis hinc atque hinc caudæ gyramine, ferrum
 Faucibus attractum conans dimittere, filum
 Pensile sub refluvis luctantem fortius undis
 Implicat, inque necem propriâ se nescius urget
 Vi, laqueum magis astringens, cui branchiæ inhærent.
 Scilicet haud aliter mea vis funesta laborem
 Multiplicans, donec curis intenta nefandis
 Occupat ingenium, proprio sibi robore lethum
 Accersens. Miser elato ceu carbasa Ponto
 Nauta movens, ubi vicinas incautus arenas
 Et scopulos nihil advertit sævamque Charybdim.
 Nec vastas syrtes, scyllæi gurgitis iras.
 Nulla queunt animum solari gaudia mœstum;
 Dum dolor accumulatur curas, curæque dolorem
 Pregnantes iterum renovant, dum torridus algor,
 Ferventesque simul flammæ discerpta fatigant
 Viscera, dum requies poenæ sit nulla renata.
 Hic ego (perpetuo veluti pulmone *Prometheus*
Japetides sub rupe jacens religatus, alendam
 Armigeram tolerat volucrum Jovis) effera passus
 Tormina detineor, morsque unguibus imminet atris.
 Attamen exangues animâ lapsante, resurgens
 Paulatim crexi gressus vicina Charontis
 Ante fores stygias conto remisquæ carina
 Accelerat, jam jamquæ manum mihi porrigit atram.
 Nisi fortuna foret, qua fors *Caducifer Hermes*
 Advolat & gracili solvit, quo vimine manes,
 Contactum levat, & tremulos sine lumine sensus
 Excitat, hinc titubans, oculos caligine densa
 Huc illuc volvendo feror, Duce nescio quali,
 Rupe sub aërea, vicinum lassus ad *amnem*,
 Cujus in Oceanum sinuosa volumina tractim
 Descendunt, molles crepitanti murmure somnos.
 Irritante, leves irrorant graminis herbas,

Usque

Usque supercilium cili nebulae petrosi
 Astra petit, nulli loca quondam pervia, duris
 Cantibus, assiduam praecepta mole ruinae
 Intentans, hic persuadet residere *Vilapras*.
 Spes ubi nata vicens, ac *Desperato* tristis
 Cernuntur. *Cerasus* crescebat frondea faxi
 Vertice nobifero: vicina in valle videre est
Pruna suos nimio rumpentia pondere *frinus*
 Mollia viminibus *cerasorum* pignora, densis
 Subjectis militantur aquis, ruitura trementes
 Fasciculos miscere, rubet sub gurgite claro
 Umbra velut rutilo ardentes praesole pyropi.
 Saepe hos ego compiciens in littore fructus,
 Saepe intuitus medio caeli fornice coeli,
 Arboris eximiae maturum pondus, avaro
 Lumine, difficilis super *Acroceraunia* gressus,
 Arbor & exiguo tenues in stipite ramos
 Celsa gerens, radix filici vix nuda coheret.
 Tunc animum subiit *Phoebum Penela Daphne*
 Qualiter aspernata fugam dedit, illa per acres
 Dumorum stimulos cursu festina petebat
 Auxilium in latebris, sequitur *DEUS* ocyor Euro,
 Haud aliter *Cerasus* praecepta in vertice Petre
 Ludit in accessu sitientis germinis curas.
 Ars mihi nulla valet, nullae dant gaudia vires,
 Non mihi suppetias astuta inventio, nullas
 Callida continuus repetita scientia libris
 Suggestit: interea mons arduus aethera tangens
 Horribili terrore caput spectantis in altum
 Concutit, & gradibus fastigia summa petenti
 Si natura locum daret, (invida quippe negavit
 Per glabras penetrare pedum molimine cautes)
 Permetuas tamen instabilis tentare cacumen
 Stipitis, & teneris vitam committere ramis.
 Scilicet aucta viget celsis contermina stellis
 Luxurians praesole, graves vix prodiga fructus
 Ferre valens radix, tremit aegro pondere lignum.
 Speque metuque tamen dubius moror, arboris almae
 Saepe intuitu pellectus, nitor in altum.
 Nunc sisto, raptam variant discrimina mentem.

Metu importunus *Metu*, comitante *Periculo*,
Quis sociata gravis me *Desperatio* moestum
Attentare vetant, animo aut presumere quicquam,
Ultra quam valeant humeri, majora lacertis
Conari. Simul accurrens *Audacia*, suadet
Scandere, maturare viam, non credere ventis
Verborum, atque infert; Egomet per multa notavi
Audita, & solers sapientum dogmata legi.
Me senior juvenem docet *Experientia*, Quantum
Audentes *Fortuna* juvet, timidolque repellat.
Perge ait; haud *Metu* credens, contemne *Periculum*.
Nil tibi crudelis sit *Desperatio*, tales
Ingenua virtute virum obliviscere quigas.
Degeneres animos duri discrimina belli
Non experta movent, non vulnera *Martius* Heros,
Mascula vis non permittit, sed crimen inulta
Mente fugam tolerare, cadit non celsus, & proam
Vivus init, quisquis *Medicum* non morbidus optat.
Quis valet illustres quondam narrare triumphos,
Qui virtute sibi laudemque decusque parare
Distulerit, nec magna sapit? Sublimius ibit
Summa petens animi generoso robore victor.
Præterea quem non virtus extollit amicum
Laudis? & egregie quondam sua fama coronat
Audaces tentare animos: durissima dextra
Gloria victricis mens est constantior, audax
Ingenium sed quid vita est, si forte æterno
Pigritiæque, sequi spernas laudabile nomen?
Denique quid *Metu* inducit, nisi turpe per ævum
Dedecus, infamemque necem, virtutis, honoris,
Justitiæ, & reliquas vitæ melioris obumbrat
Improbitate sua dotes, quin, incipe, facto
Est opus; æternam virtute amplectere famam.
Nam licet haudquaquam fructu potiare, iuvabit
Occubuisse virum valide. Quid? vita recedit,
Non tamen interitum patitur tua gloria: semper
Vivus in ore virum volitans, celebrabere vatū
Carminibus, nunquam cessabit nuncia laudis.
Fama tuæ, sacris transmittere gesta futuris:
Hæc præclara sacro scribentur carmina saxo.

*Hic situs est, sua quem vitas mortalibus oris
Extulit, ut melior Dominum fortuna coronet.
Fama dedit vitam decori, decus atbera fama.
Aggredere, o magnam facies rem. Dicta Periculum
Vituperans, ait, Meus paulatim, lentius, æquis
Nitaris gradibus: nimium dare vela secundis
Turgida ventorum pennis, subvertere prorsus,
Aut vi per scopulos, lacerandum est ferre carinam.
Rectus arbitrio vivens, discrimina, nostro
Vitabis, si quæ fuerint peragenda, priusquam
Incipias, consulta petes; meditare futuros
Maturo casus rerum bis, terque quaterque
Consilio, limam teneat *Discretio*, facti
Neu te poeniteat serò, temerarius esse
Despiciens, rem perpendas. *Audacia* quamvis
Scandere te jubeat, lapso non crura valebit
Aut ruptam tibi cervicem sanare, dolebis
Infœlix alios nisi procurabis amicos.
Spes te decipiet, deceptum *Audacia* perdet.
Nota tibi satis ante putem doctrina quid isthæc
Contulerit, penitus damnabunt te quoque votis.
Scilicet id satagunt oratores, nisi fallor,
Stigmata præteritæ generoso in pectore laudis
Sculpta tenes, Puer ambustus se cautior, igni
Subtrahit atque equidem credo, tibi sanguine pectus
Sudat adhuc, sic sic *Audacia* præstat amicam
Se tibi. Præterea, rato *Spes* certa, quis æquæ
Mentis homo non iudicio discernat honesto:
Num studiis Intellectus, *Audacia* præceps
In scelus omne ruens, temeraria fervida, præsit?
Tarda fides adhibenda; aures hortatibus implet,
Ridebit tua damna hilaris, lapsumque relinquet.
Consilium verò pulchrum quasi suadeat, omnes
Vendere opes partas, alienâ & vivere quadra.
Quin potius præceptorum mandata facesse,
Commoda qui doceant præsentis quærere lucri,
Et mala venturi vitare pericula damni.
Sæpe oculos animosque tegit temerarius error
Ignavis, dum non curant quid fera reportet
Vespera, vel quanti comitentur gaudia luctus.
Regula iustitiæ est, tibi quam sapientia multum*

Commendat: quod tunc tuo condacti honori.
Quia maturi per te cum tempore, longum
Tempus animi revocare requit. Dolor illas & ira,
Pec male neglectis pretiosi tempora usus.
Nunquid adhuc superest post funera fortibus ausis
Nullus honor nisi te vana pro laude trucidet?
Nullane laus, manes alia manet arte sepultos
Qui proprio scelerare manus in sanguine nolint?
Quo tenet arbitrio funestum lurida cultum
Atropis, aut quoniam Lacedaemone tua flamma nevit
Omine? adhuc nescis Propria cur sponte resolves
Licit, quae glomerat primum crescentia Clotho?
Gaudia ne abicies vitæ prius omnia retro,
Quam DEUS arbitrio tollat data foedere nostro.
Omne nimis cadit in vitium. Nimis alta ruinæ
Proxima sunt; Nimum fundo vicina, resurgunt
Tardius; Audaces nimum, (legisse frequenter
Me memini) sine laude cadunt; Stupidique priusquam
Castra vident inimica, fugam meditantur. At urens
Frigidus & nimum, stomacho, cibus esse nocivus
Fertur apud Mediceas. Per plurima signa notavi
Inconstanti hominem cerebro te. mille severat
Mens incerta modos, nec adhuc exacta voluntas;
Et modo desperas, modo vis tentare pigre, quæ
Et cupis, & non vis, cæli vaga laudibus æquet
Carminibus te fama, canant te mille Poetæ.
Egregium decus, allidas tamen ipse beatum ad
Sax caput, vel comminus vir Nobilis ossa
Cuncta prius, te Theisalicis Medea venenis
Colchica si poterit redivivum proferat: Et quid
Fama tibi, postquam miserabile transigis ævum?
Prælia licet spernas, humili crescentia spino,
Quantumvis attrita putet ingrata palato,
Quantus in hoc lateat fructu favor, inde medelam
Recipiens mihi testis eris, satis apta superque
Serventem experire sitim restringere, quæ te
Intantum vexat male circumspicte juvenis.
Perfice, rumpe moras, juveniles desine flammæ.
Nulla palas luteis premit orta incendia lymphis.
Quæ foret satius pruno duro tempus, amaro

Te patitur, jam jam nullo impendente periclo,
Mortiferam sedare sitim? quam secunda bellis
Per scopulos, incerta sequi? *cerasque* reperto,
Quid nisi propulsare sitim conabere? vanis
Aëra verberibus quatiens, lateremque lavabis.
Summa petens, iterum volitabis ad ultima pennis
Sidera? laudis amans ignita *Cupidinis* arma
Apta humeris invictæ heros, fer pectus in altum.
Hoc pacto tibi surget honos, hac laude potitus,
Clara per ignotas fundes miracula nubes,
Gordaque vulnificis figens his læta sagittis,
Sponte tibi coges, *cerasum* dimittere ramos.
O miser inque dies ultra miser, omnia demens
Spes tibi persuadet, tibi luditur, effluvis. I nunc,
Sed vereor ne forte cadas. plus namque meretur
Laudis honorifico Miles post victa duello
Unius arma viri, quam septem in prælia ducens,
Turpiter infamem fundens cum sanguine vitam.
Virtutis quia finis opus, non coepta coronant.
Nec nitidis infusa vitris fragrantia Bacchi
Munera deteriora putem, quàm divitis auri
Cymbia, cum rabido guttur sitis attrahit æstu.
Pro certis querenda sequens Mercator egenus
Efficiere, unum donec plurale tenebis
Ne contemne. etenim prius experiere doloris
Tempore quid neglecta potest occasio. *Spes* te
Mobilis advertens nimidum sibi fidere, tandem
Protrahet in laqueum, ambiguis quia casibus hæret.
Dixerat: & nimias *Audacia* protinus iras
Exacuens, tetrico tales dat corde loquelas.
Ignavis pro laude pavor, victoria vinci est.
Speluncas, non castra petant, turpissima malunt
Patrare, atque pati, quàm pro virtute laborem
Exantlare levem, famamque decusque sequentes
Oderunt, fugiunt curas, fugiuntque labores;
Hos ego ceu viles contemnendosque repello.
Quis nisi tristitiam prius experiatur, honesta
Gaudia mente petat? virtus tenet ardua, molli
Gloria non jacet in lecto, torpore gravatos
Martia laus humeros nunquam premit, aucta trophæis.
Ingenuis. Non promeruit contemptor amari

Pulvis, projectis ante hostem turpiter armis,
 Ante tubas dant terga fuge, latebrisque salutem,
 Inquirens, non castra petat. Medicina timorem
 Altera nulla juvat, citius quam protinus enit
 Potenti truncare caput cervicis revulsum.
 Quis modus est lapsas revocare in pristina vires?
 Quae potes arte gravem medicari caspidis ictum?
 Quo petis ingenio auxilium? licet ore sophistae
 Mellito tibi dulce cantant, latet anguis in herba.
 Stansde petas *cerasum*, sine quo medicina salutem
 Nulla tibi, fructusque dabit tentata potestas.
 Non tali auxilio, nec consultoribus istis
 Morbus eget, *Cerasum* cupis, haud te *prunus* juvabunt,
 Melles si centena vores; te denique sanum
 Efficient, quae sola petis gustata, laborem
 Non renuas, erit hic, tua consolatio fructus.
 Cur trepidas animo ancipiti, cur tempus inane
 Conteris? hæc dum nostra tenet contentio curis
 Sollicitum; quid factio opus est, age consule? parvo.
 Non tibi res constat, patet isti janua letho, &
 Vita tibi datur; hanc unam querenda per horam.
 Curari infirmus cupiens, cur mordeat agra
 Scindentis Medici dextram loca, spernat amara
 Vocula, cur fugiat portantem pharmaca? sæpe
 Legimus, expertique itidem dixere Chyrurgi,
 Crastina sera nimis vita est, hodie minus aptus,
 Curari cras forte nequit, cape tempore tempus:
 Omnia tempus habent: celeri pede labitur hora.
 Fronte capillata est, sed post, occasio calva.
 Dura flix gelido scintillam promere ferro,
 Tacta potest; Et cur, si non quia crebrior ictus
 Illic? & cuneus cuneo propellitur, ultra
 Iam tibi nulla moræ ratio datur, abjice curas,
 Carpe viam, *cerasum* pete, non locus iste timoris,
 Stansde audax, meliorque animis Fortuna favabit;
 Principium omne molestat opus; labor omnia vincit
 Improbus; utilior portat flos semen amarum
 Perumque, & placidum tenet in radice soporem;
 Succus amarus opem lassia fert; absque labore
 Veno coronatur, tenui veniente procella

30
Nihil non pavesco, sed magis te timere potius, longi
Lætitia superante metum, dampnare valeo.
Non magis afflictum, capio te oblivis lætas.
Præteriti, superat longæ victoria curas.
Perge, agè, jam contemne illi vixisse loquaces.
Quos *Melus* adduxit comites, *Spe* fida secundos
Eventus tibi promittit. *Spe* fida parabit.
Talibus ancipitem dictis *Audacia* mentem
Compulerat, jam pœnè sibi parere. *Periculum*
Rurius ait. Ne quid nimis, ardua temperat æquus
Consilii modus, & ratio. prius omnia probato.
Quod melius sectare, potes temeraria mentis
Vota sequi, potes & monitis prudentibus aurem
Eventu dare foelici magis, æst probabit
Exitus, I Videtis; proprio nitare cerebro.
Non sine consilio dictum est memorabile vatis
Qui sequitur proprio ducente pericula sensu
Præcipitem petit interitum, meritoque peribit.
Atque ego, *Spe* commota refert, hæc digna relatu
Inter honoratos didici tria verba Magistros
Fortunam reverenter habes; non *Nauta* futurus
Tressis erit qui permetuit maria omne periculum.
Damaque, pao quantos male *Desperatio* perdit
Qui penitus nihil experti terræ, mativæ
Adversi fuerant. poteris meminisse vicissim
Quot manus istæ neci rapuit, quot sæpe ruentes
Consiliis, opæ, conductu, solamine, cupæ,
In bivio hærentes, vita mortisque levari.
Quos tua fraus infanda tulit, dum morte gravatos
In media tenuit trux *Desperatio*, possem
Exemplis prope centenis tua dira probare
Scommata & insanas memorare ex tempore fraudes.
Unum igitur volo persuasum: sibi consulat ægen,
Consilio si non luceat procedere nostro.
Pruhaque, non *cerasum* carpat, manibusque gerendum
Omne onus hoc nostris non tradet, spemque medela ut
Omnia pessum abeat, satagam, quæcunque genetis.
Quandoquidem facili tales ratione *Sophistæ*
Consilii suadere inopi mentisque, salutem
Negligere interea poterunt, modicumque laborum
Exultare verant, spemque omnem demere curant.

Quibus infidus, molis curas, et quicquid
Tempus & anxia ferunt, interitus, curae, sollicitudo
Cum tamquam adolebant, tibi periculis, utinam
Sistere, nec fisis quicquam, sed omnia obvia
Consilio, quia non potes, delicias nostras
Prodit fuit, studiis, non consuetudine, tamen
Innotuit in te, utinam, in delicias, utinam
Quam versuta tibi sub simplicitate, amicitia
Sustititque colore, sophismata, fraudibus, in
Flagitiis repleta cunctis, Vulpesque, innotuit
Se simulat, non tam ferus fuit ipse, Lycum, innotuit
Discrimen, vitare jubent, prudentes, agendum
Hortantur, multosque dies, ac tempora spondent.
Fistula dulcis, enim tenui sed vimine gliscit
Spargitur; in laqueum, volucrum, trahit, etiam, venenum
Mel tegit; Usque adeo, pretiosi temporis, utinam
Contemdes? nullumne habeat hic, pondus, honestas?
Falleris: heu! fortuna, totis, te vedet, iniquis
Majores praesume, quidam, accinge, laborem
Brachia, sic, contenta, tuis, aut, te, curis
Dini, Melancholia, tibi, si, dominabitur, unquam
Savities, heu, quid, misere, restabit, innotuit
Omnis, erit, labor, innotuit, quo, desique, veritas
Improvisus, ita, Spe, implacabilis, ultio
Te, spernet, latit, innotuit, fuge, nulla, salubris
Conferet, heu, miserum, huc, epitymbis, marior, habebunt
Hoc, jacer, infami, mundo, contempnas, Agas, innotuit
Digna, tuis: quia, fortuna, contempnas, innotuit
Quin, agere, nunc, meditare, animo, prudentes, innotuit
Si, recubans, fors, rumores, post, furem, innotuit
Audires, pudor, exangues, dissolveret, etiam
Humidus, ac, toto, maneret, corpore, sudor
Quare, agere, si, qua, tui, superest, jam, cura, innotuit
Desere, re, penitus, modstantur, perire, fors
Vitaque, Consulibus, tibi, confundetur, ab, istis
Aditum, jam, nulla, mora, tibi, causa, facessat
Tedia, difficiles, excludens, pectore, curas
Aggredere, & magnos, patet, hinc, tibi, limen, honores
In, portu, stat, salva, natas, discrimina, fura
Nulla, time, sit, vita, innotuit, palmas

Aut oia, aut alios equos, ut saltem, utrumque
 Indare non licet, arbitrio non vivimus uno.
 Dugentes tandem usque ad hunc, vi polluitur illos,
 Tum primum advertens sperni sua vota Periclus:
 Jurgia serra jacite, multisque urgere querelis
 Purgit. Et istam illi dabitur repetenda laborum
 Gratia? pro Divum sanctissima nomina! pro te
 Diis facienda palus: praeferat tamen ista tacere.
 Consilium, haud precepta dedi, convitiis nobis
 Nec dici potuisse potest, nec posse refelli.
 Jam jam nulla moror juvenis, tua tondia, doctos
 Consule, nec magis his verbis puerilibus aurem
 Da precor, haud suavis suelli tam grandis rerum
 Pondera pertransire sinis. Nos deinde pavoris
 Stultitiaeque nihil pudet incusare! loquaces
 Imponunt infanda nigris opprobriis labris.
 Quis agessi, tamen obsequium si forte recusas
 Acceptare, aut te pigreat monitoribus uti,
 Quos ego consuluisse velim, mea iussa repellens,
 I, tua te fortuna trahat quoscunque Magistros
 Quare tibi, quibus idem animus; Zephyrisque secundis
 Carbasa pande. Duces tibi sunt Sapientiae inanes.
 Jamque vale, quibus inservis te lucra docebunt.
 Donec abire parat, clauso sermone, Periclus,
 Pulsaque dum latebras tibi desferario quaerit:
 Adveniens veneranda gradu *Experientia* lento,
 Et *Ratio*, & pariter *Sapientia*, doctaque rerum
Cognitio, quibus occurrit turbata *Voluntas*,
 Acribus irarum stimulis quarentibus illis
 Quid ferret, causisque novas quae surgere lites:
 Carpinus en *cerasum* dixit, sublimis rupis
 Culmina, Diis placeat, superamus, fellea nunquam
 Præna equidem, si morte premar, gustavero prorsus.
 Sic volo, sic facio, scandam, *cerasumque* vel ipsis
 Lavitis etiam Superis, mora nulla, tenebo.
 Cui placido senior vultu *Experientia*: satur:
 Tantane te faciat proprii fiducia sensus
 Audacem soror, hem! subito conscendere frustum
 Quæ suris data vis, manibus comprehendere: Divis
 Invitis licet, aggredieris? magis ista peritos

Carminum de Cerasis
Satis latece, patet & rubella videri,
quo pollere bonis: sed moribus alter
prior querendus erit, maturior annis
utque, comisque viz, quia fors prudentior, alter
non vestram poterit falli castissimum, illud
invisus est vitium, sibi confidentibus, oro
accipe consilio socio, nec sola praesto,
nam age, dic qui tres fuerant modò (querere si fas)
has adeo abiectiones, penitus sermone negato
sodalitii simul interdictum? Ardens
indeli extemplo rabie sic tacta *Palmas*:
tres fuerant Oratores, lethale venenum
sonantes persuadere mihi, decerpere primum,
Nec *cerasum* sperare meum, patrescere malunt
precocibus matura nimis sua pondera ramis,
domicabantur, vanis garrulis aures
Texabant mihi, diuidia, & prope longior, hora.
Disperant, omnes habeat crux una, *Periculum*,
Et *Morus*, hi duo sunt, mala *Desperatio*, mater
inopportuna magis, quam par mihi turba, nec audent,
sacrite tres nequam novi, conscendere mecum
horum istud. Duce me quamvis satum undique tuti
Munitique latis fierent. Sed protinus ipsam,
Nec *cerasum* obtineam, decrevi invadere mortem.
Quandor! interea dum isti ad Ipineta latebunt.
Sunt veluti nocturna, pedes post retia felis
haec carent, velut haec promptissima captos
Fiscatrix vel prima cibos manducat: & istos
Ego labor *cerasum* verret, si forte cupitis
Fractibus interea velle, post fracta videbunt
Tedia nos, cupient dubio procul, absque rubore
Tunc avidos captare boles, per Numina iuro
Rustica, Sylvanumque Patrem, Faunosque, Deoque
Monticolas quibus est cordi mea cura, recepto
Munere, non tales gustabunt, fercula pigri.
Necine me ludent, nullos tolerando labores?
Et *cerasum* pariter mecum vrescentur? habebit
Infelix mea terga prius *Rhadamanthus*. Ut isthac
Audist, aridem, ait *Experientia*: Quò te

Fervor

Pervar agit, quod iustis non legemur, sed
Impellunt foras, hanc quibus non habere *Voluntas*,
O desis: mites, pocius te mitem facere mores.
Quorsum hic tabilius livor? qui comparat ante
Hospitis abstinentiam, hanc ut qualemque secundo,
Vivit aper, nec enim Sylvas Venator arsit,
Et vendis tamen ecce cecum, prius insipiens captam
Qua teneas ratione feram? Pileator ineptus
Dicitur, in flavio qui querit arundine perna,
Coram oculis penitentium tua retia tendis,
Quod properas, *cerasimne* prius pulvere libebat
Quam carpas: tua lingua hanc tibi derogat omnem.

Cognis, hæc ubi percepit revocare *Periculum*
Præcipiens; quæ contra (inquit) conquesta *Voluntas*,
In medium proferre queat, sua jura *Periculum*
Respondendo ferat, quodiam hæc tam garrula cristas
Erigit, interea non omittens omnia sua
Credere, ut alteritiam linet *Sapientia* partem.

Jamdudum & gravibus multorum lege querelis
Compulsi, unanimes pariter, responsa *Pericli*
Ultimo tradidimus; dixitque *Audacia*, certo
Tūque scias manet exilis damnata perenni
Conclusum est, anus hæc nunquam admitteatur, & ipsa
Ordine cuncta tibi potero narrare, priusquam
Hanc revoces, quæcunque tibi suadere valebit.

Spes quoque tristis ait: Tūc hanc revocabis ineptam
Stringere non valet os, anus improba, garrula, mendax,
Temporis atque soci querens dispendia, nobis
Ingerere, argutisque aures offendere technis.

His altercantem *Katio* commota loquacis
Insistit, quo jure volens audire *Periculum*
Exulet, in mediumque iubet sua cuncta vocari
Crimina, inauditum nolens damnare, vocatis
Testibus, ut referat, quicquid volet ordine *Juris*.
Liberius dedit arbitrium sententia nusquam est
Contemnenda adeo quam non audire liceret.
Dixit & obtenta gaudens sanatrice *Periculum*
Consequitur ceu *Spes* unaque *Audacia*, solæ
Curandam pro lege sua sumptum *Insentiam*.
Qualiter, ut peteret suprema cacumina saxi,

Urgebatur

agebant, sed nulla vix discrimina prorsus
 legum docuere prius, qui fraude parabat
 præsertim ante alios dominari arguta *Voluntas*
 scilicet hæc potuit, voluitque ne debuit, una
 que lex cunque aliter nollet velletque, iacentis
 insentire caput. Tales ego prorsus iniquos
 processus detestor ait: nec credere quiv
 sollicitis: monique leves compescere ventos
 Gloriolæ; accessus prius, & pensare recessus,
 & non præcipiti, petere inconsulta cerebro,
 Nil sine consilio facere, & super omnia vestrum
 iudicium, auxilium, doctrinam, oracula probare.
 Ardet & arma petens *Audacia* protinus inquit;
 Mentiris crudelis anus; sed partiùs isthæc
 obijcienda velim discas, tua cana senectus
 veracem magis esse jubet, sententia pro te est
 optima (mendacem memorem decet esse secundò)
 Tunc prius *Perram* nos scandere posse negabas,
 & *cerebrum* frustra quæri? nec denique nobis
 consentire volens; graviter vexando ferebas
 adversum insulas multo sermone querelas.
 Ne pudet, ac doleo tantum fecisse, *Voluntas*
 impatiens ait: atque utinam tua vulnera nunquam
 vidissem, satius nescirem hæc iurgia, tales
 videntur vetulæ ad ravim, conscendere nemo
 pudet, eamus, ego, has nequeo tolerare loquelas.
 Jam jam nulla potest vadentem cura morari.
 Nugamur duntaxat, opus succedere nescit
 In quo, cuique datur vetulæ sine iudice votum.

Cui blandis responsa dedit *Sapientia* verbis:
 Naturo incedens gressu *Venerabilis*; Hercle
 Appositè, rem tangis acu, non iste gravabit
 Nos dolor, absque tuis licet illa negotia curis
 Tractemus; præclara placet sententia nobis,
 Argutum satis ingenium, improvisa loquentis.
 Prima quidem faveor, cupis usque in rebus agendis
 Jura, tamen mirum dictu, datur ultima fandi
 Copia, te *Fortuna* solet, & fallere multos,
 Qui nunquam in dubium ferri sua vota putarent.
 Grande caput! fluido cribrum suppone cerebro.

Tum furibunda tremens, superas, stygiaque Voluntas
 Invocat, horrendum jurans, blasphemans, tercebat
 In senio superesse nihil memorabile, præter
 Iram, odium, rixam, altercantumque querelas,
 Jurgia, & invidiæ motus, turpesque furores.
 Præterea hic ego, in æternum, per flumina juro
 Frigida sub terras stygio labentia, loco:
 Non loquar & coram his cunctis tibi victa probabor
 Testibus, & nullos iterum vitura sodales,
 Si tibi consensum dederint; vel iudice tali,
 Conclusum hoc opus efficient; Quid? stulta senectus
 Ponderibus nimis nihil *Experientia* recte
 Judicat. In reliquis adeo mens torpet ut omne
 Iudicium & ratio jaceant. *Audacia* prorsus
 Spernitur, & penitus quidquam tentare nec audent
 Nec possunt, quoniam sic stultis corda *Periculum*
 Terruit, heu simplices magis insanire coëgit.
 Maturate fugam timidi, latebrisque salutem
 Servate, ô stolidi, non ulla audacia vobis.
 Tres sumus insignes, juvenemne hunc possumus unum
 Ducere? proh superi tantum prohibete pudorem;
 Sat prudenter ego centenis sola viarum
 Duxque domusque sui, nullius & indiga voti,
 Consiliis non usa novis, aliena perodi
 Ingenia. Hem! Ductrix! inquit *Sapientia*; multos
 Sola regis fateor, sed quis te denique voti
 Compos abis; ductrice tuâ quin fraude nefanda
 Corruerit? puto vel nemo, *Experientia* verax
 Testis adest. Hæc quippe refert; te tristibus unam
 Infidiis curasse suis tot fœva *Juventa*.
 Vulnera, nec latet hanc mala mens tua. Cognita nobis
 Omnia sunt; cuius dederat huic ipsa volanti
 Cœlorum per iter pennas; tibi crimen id omne
 Imputat, & tu sola tibi es tot causa malorum.
 Verius hoc nihil est: (ait *Experientia*) vidi,
 Cùm primùm volitabat; adulabare *Voluntas*
 Tu quoque funestis arcu telisque *Voluntas*
 Armasti tu consilium, tu arcana *Voluntas*
 Jussa dabas, pharetram, pennas, atque arma *Voluntas*
 Hic inscellois malefunda *Cupidinis* ipsa

te dederas, tu sola manus tot causa malorum:
 tu si suavissem iaculis discurrere, nunquam
 tua *juventutis* vexasset gloriæ mentem:
 non alis habuisset opus, sed etque labori
 indulgit crudele tuum scelus, improba si te
 novisset; modo pro *cerasa* lis nulla tenendis,
 pro *prunis* lis nulla foret. Non quippe noceret
 cura sitis, quæ terribili fervore medullas
 consumit, rigidaque contrahens gutture linguam.
 Nam didicit quàm vana doces, quàm falsa *Voluntas*.
 Me me adsum quæ gesta oculis præsentia vidi,
 Certa loquor, consueta locis assistere cunctis.
 Testis eram, cum te primum spoliata *juventus*
 Calpavit, quia sola fuit Ras causa ruine.
 Insuper interea vidi quodcumque patrabas,
 Nequitiae, fraus nulla latet me, parvaque vidi
 Magnaque, secretum nihil est quin conscia torum
 Principium, finemque operis; me, astuta *Voluntas*,
 Fraus tua non fallit, tua tristia facta notavi.
 Euge; palam facinus volo divulgare nefandum.
 Me decet, & soleo verum narrare, nec unum
 loca, unumve apicem, quovis rogitante vel addo
 Vel minuo, quod si tibi quid mendacera profuit,
 Utaris pro more suo, te forte *Voluntas*
 Instruet, ecce iterum propinat blanda veneni
 Focula, te capiens in certam abducere mortem.
 Tentasti semel ante, manus vulnusque relictum,
 Nonquid adhuc decuit, quàm sit scelerata *Voluntas*.
 Finierat: Monitis placide *Sapientia* gratis
 Illa refert, utinam sint hæc tibi dogmata cordi.
 Atque egomet tibi polliceor, quia semper amavi
 Sinceros, si te nostræ committere curæ
 Sponte voles, quid facto opus *Experientia* mecum
 Novimus: haud quaquam nostris erat ausa querere
 In studiis, te consilio, moderamine, cura,
 Conducemus, ut hanc spernas, damnesque perosam
 Sponte *Voluntatem*, quo sic expulsa perennis
 Exulet, & pereat sua *Desperatio* consort.
 Omne bonum, vetula pervertunt scilicet istæ.
 Has fuge, sint quantum libeat tibi cunque loquaces.

Cerasus de Sapiencie Præconio.
Vix ait: & Ratio tales veneranda subinfert
Sermones, homo dormitas? age, talia pronò
Pectore consilia amplectens, ne tanta recules
Commoda. Nam te securum *Experientia* reddet.
Protinus atque omnes tollet *Sapientia* curas.
Exemplò graviter irendet contempta *Voluntas*,
Omnia vituperans, sic tandem accensa profatur:
Dii perdant capita ista, suis canescere, technis
Me facient. Cur non scelus hoc dum fortibus alis
Ludebat, cerasis saccos oneraverat omnes,
Quels ventrem satiare putrem nunc posset, & istam
Ceu queritur, sedare sitim. cui talia prudens
Objectat *Ratio*, licet est culpanda *Juventus*
In multis, tamen omne scelus tibi convenit istud.
Omne tuum facinus, *cerasum* neque viderat ullum.
Sana fuit, nullo indignit medicamine, ferro
Dum fixit cor stulta tuo; nil tale petebat.
Nam tua, dum potuit volitare, insania mentem
Obtruerat, nec permisit *Rationis* habenis
Frenari, sed nunc manifesto lumine cuncti
Cernimus infidias, fraudesque advertimus: urens
Incautam: modo vis vulpina illudere cauda,

Senior adveniens veneranda *Peritia*, tanta
Tandem ait inter vos componite iurgia, præstat
Tarda licet sperare, boni quid fata parabunt.
Parvæ sæpe moræ dant commoda grandia, tempus
Elapsum exprobare nefas, hoc omnibus unum
Sit studium languenti aliquam conferre medelam.
Temporis elapsi nunquam iactura querelis
Restituenda, at præsentis pensate labores.
Hoc sermone silet. Tum sic *Sapientia* primum
Orsa loqui, sine consilio, sine Iudice nusquam
Expectanda salus, *Cautelam* adhibere ministram:
Proxima tu demum *Experientia* disserere: possunt
Ingenium tædanda tuum, taciturna quid isthic
Sola manes: specimen doctrinæ ostende *Juventa*
Illa iterum mihi præsentis ediscere causas
Sorte datum est, ventura sorum non tempora nostrum
Concernunt; tamen adverte plerumque futuros
Eventus, ubi præteritis præsentia solers
Conitero. Quare agè, ne pereat cum tempore virtus

aureus opus, Si qua est medicina facientem
 memus: manibulque hominem facimus amicis.
 In domos excedant acta furores,
 & facta gravi carpens sermone, Volens
 salbus infimulans dictis. Hem, monstra quid illi
 odio? tunc hominem facies? quid cerno?
 Et nihilo caret ex homine; est Caput, ora, manique
 tantque pedes, sentit, vorat, ambulat, aspicit, audit.
 Etque homini membris res tota similissima cunctis.
 Quale animal, brutumne putas? objectis refellit
 sic Ratio: si te sequitur mea iussi perosus.
 Non hominem probo, sed pecudem sine mente, carentem
 iudicio: o caput insulsum, vorat, ambulat, audit.
 Et videt, & sentit: tunc est homo, digna sublevo
 Doctrina est, non sinit vides ceu claudicat illuc.
 Maxima? sed logicam saltem unum dilce per annum
 Perfecte ut valeas asinum condere pontem.
 Forma, figura, locus, caput, ora, pes, lingua vel aures
 Membraque non faciunt hominem: Dialectica proles
 In somnis vix visa tibi est, tus penia recense
 Grammatica Arcadiae pecuaria rite doceres
 Ad cytharam; niveos anser strepis inter olones.
 E contra hęc, quo iudicium, quo pulchra virtus
 Nunc Ratio fugere tuum caput, est homo, cerno
 His oculis: poteritne meus mihi ludere sensus.
 Ad furcam; logicis non me magis insigne libris:
 Velle Voluntati Logica est, & noile Mathesis.
 Cui Ratio, Ad iubeas te protrahat atra torores
 Tisiphone, mene infelix hęc lingua movebit.
 Ut furus dem vota tuis: hoc saepe notavi
 In te praesertim, semper mearis, & effroni
 Optima vituperas, non concordantia pravus
 Sensibus: ac cerno simulas sus lota Miservam.
 Si te nemo alius docuit, modo dilce Valerem
 Plura hominem praeter sensus (si rite notares)
 Informant, quae praecipiti tu mente relinquis
 Iudicium, ingenium, discursus, nosse quid quom est.
 Quod falsum est, immortalem fore, cetera proclius
 Parima, sed peregrina tibi, te vacca doceret;
 Quod rectum est facit illa, fugitque superflua, nunquam
 Naturam gravat excessu, tu prona repellis.

Imperium, in vestram hanc, quia doctior alter
 Te nemo est, meritis præcedere laude, coronant
 Maritum caput, æquum duo cornua vacat:
 Aut pandas tibi vel victor Silvanus aurea
 Mercedem pro laude *hanc* hanc Maximus olim
 Rex Phrygiæ tulerat, Phœbo dum Pans canentem
 Prætulit, ista tunc debetur laurea lingue.

Non bene construitur tua lectio. Mobile nomen
 Nescis! substantiva, *animus, sui, vacca, Voluntas*,
 Tu pecudum rationis inopi, ratione carentum
 Dux eris, imperium humane menti mentis, & ordo
 Conservant, nihil hæc tua substantio nobis
 Importat; tu quadrupes & bruti *Voluntas*
 Dirige. Linque mihi humanas componere leges,
 Sint tua jura tibi; nec te magisingere nostro
 Officio, sit cuique sit custodia regni.

Cæca iterum in foras fertur, sine more *Voluntas*,
 Jaram per superos, ac tristia tædora: Sic me
 Protegat imperium Jovis: haud tibi cædo, vel unguem
 Latum, inquit, seu recta velis, seu prava recuses,
 Sic volo, sic faciam, succedet causa Triumpho.
 Sin minus, sit ostiate tibi foramen habeo.

Vi saltem aggrediar, dominabor sola *Juvencia*.
 Si nequeam quid felle placet, per sanguine natusque,
 Coelicolas turbo troicens, Acheronta movebo.
 Carnifici dabo cervice, ne cedere dicar.

Quantumvis *Ratus* tua sit bona causa, triumphus
 Primus erit hostis, quantumvis dare Numinus voluit.
 Quid? Num serva tibi fuero? *Ratus* habebor
 Mancipium? prius Nerele Pater meus ibit ad orcum:

Vulneribus confixa meis mortuissima iaster
 Ante cadet: Stygii vivens prius adluar undis.
 Papæ! etiam juro, donec mihi corpore virtus
 Ulla viger, potius quam sub *Ratus* habent

Compelcar, laqueum mihi met manus ista posabit,
 Sobria sed placide Ratio sua verba vicissim
 Ponderat, haud dubites, certissima cuncta tenebis,
 Quæ tibi cunque animo prædicens, & ipsa sagaci

Si contenta quidem fueris, per me licet. Euge
 Sed recor tua ne tibi sint præsagia damno.

Tu quamvis rapere alta poluminaris, & omnes

VI Regius Deos precare, et summa capere
Non habet, iste animus te calcitrando latens
Projiciet, cunctoque caput tam mobile preget.
Tuta licet videam tibi, sedet aliter alter
Animulus, atque equidem spero, si quando probaris
Decretum hoc, non te damnavit Coris votis.
Est vetus usurpata viris sententia doctis;
Respice principio finem, temeraria nunquam
Mens caret insidiis; injuria nulla volenti est.
Quandoquidem tibi res nihili, facilisque videtur
Scandere ad auricomos Phœbi super æra currus
Ire, redire tui capitis moderamine, montes
Condere, perge, metas quicquid scis ipsa, docebit.
Eventus, quæ luera ferēs; hæc itur ad altra.
Scilicet is superis labor est. Tu sola *Juvenem*
Dignus reges, verum si quando medehere marbo
Perfectusque tuus fuerit labor, illicet ipsum
Duc *Juvenem* quocunque voles. Tamen obsecro primam
Disce hominem, quem forte Ducem velit ipse viarum.
Tum me tota cohors paribus sic fata loquelis
Aggreditur sodes *Juvenem* moestissime, quæ te
Tam sævæ nequæque manus, quis talia demens
Vulnera per teneros misero confixerat artus.
Cujus opem petis? alterutram, fere, elige partem;
Quale magis tibi consilium placet, utere liber
Judicii, mentisque tuæ dictamine quovis.
Interea tacitus moror, & quæ verba resolvam
Anxios in varios iterumque iterumque scēbar
Cararum anfractus; animo dicenda revolvens
Ancipiti; mentisque tenax censura per omnem
Concessum speculata notat, pars ista quid urgens
Postulet, & quid promittat simul altera nobis.
Pars mihi visa fuit solido certissima mihi
Iudicio; pars fracta metu, temeraria sævit.
Perniciem accelesans propriam rabiosa *Voluntas*,
Curstat huc illuc furis agitata malignis;
Et laqueum sibi met, male *Desperatio* tendit:
Quam simulac senior *Ævum* *Experientia* vidit
Pendentem, aridens, tales delit ore loquelas:
Cernite nunc (cecu me furiosa mente *Voluntas*
Insimulans mixtata fuit) quam pendere penas

Fata volunt. sic uti se sperantia mullat.
Illa quidem petulant astra, nil ferre treccant
Concili, nisi cruetis ad sydera quæstus,
Jurgia, terribiles iræ, fraudesque, doloseque,
Esse senes timidos, inconstantesque, malorum
Pessima: Dii miseram quam sæva infamia vexans
Torquebat! nihili faciens aliena fremebat
Judicia, & vestros inter tot vota labores
Absurdos, vacuisque dati cœu semen arcus.
Omnia sola regens, pavidam me dixit, inertes
Esse leves, animo ignavos vos, denique nunquam
Curandum in rebus quæ sit fortuna, quis ordo,
Ante operis summi fatigia, Cuncta repente
Ni sunt, fore vulla putans, dans omnia fatiss
Ea modo, quanta velit verborum fulmina jactet:
Eregiè sese videri gerit. Illaque quondam
Una soror dilecta nimis sua, scilicet audax
Cum nihil in terris jam Desperatis lucri
Obtinet: brevior viâ petit atria cœli
Seu versare dolos, seu legem imponere Divis;
Hospes in aërea corvos regione salutæ.
Eximium decus obtinuit: Tot Regibus istud
Fata negant, non tangit humum prænobile pignus
Non vihi tumulo dabit ossa, ad sydera rostris
Aligeri sua dona ferunt sanctissima. Papæ
Partem aliquam volueres, Divum referatis ad aures.
Quantus amor! Quis non poterat conscendere petram
Languidus hic: doluit pia Desperatis, nobis
Pendula maturos decerpit in arbore fructus.
Jam tua res agitur, tibi fors vicina Voluntas.
Quinam alii bona sis, nequam tibi facta? *Juventus*
Eliat anne tuam posthac admittere legem
Forte velit, vel consilio se dedere nostro.
Tuque modo tibi consultum, delenda *Juventus*;
Si cupis extremas, dirimens fare ultima lites
Verba, nec ingratas dubitans tere longius horas.
Nunquid adhuc ignara mali, phantasmata quæ te
Exercuant nescire potes? quive omnis origo est
Ponsque doloris? adhuc, quæ te manus altera san am
Efficiet, ni nostra petas medicamina, sævum
Vulnus alem, gravis interius tibi viscera rodit

Magnor: terribili fervens cor verberat æstu,
 Per scelerum generans, vitamque, necemque
 Propter natura fugit lassata, quietis
 Tandemque & requies curis sit nulla renatis.
 Hæc febris, iste dolor, te funere merget acerbo.
 Est Dea Pæoniis celeberrima semper in hortis
 Conversata, pater fuit huic *Epidaurum*; almam
 Divæ Phœbo Genitrix rogitante sororem
 Magna *Pæoniiæ* doctique *Machæonæ*, unam
 Progeniem; notum est, magnumque *Perisæ* nomen.
 Ipsius amicitiam, si qua ratione valeres
 Conciliare; suis posset Regina loquelis;
 Continuo malecere animos, tristesque dolores,
 Ac gemitus lenire tuos; hæc vulnere, morbos,
 Ulceraque, & capitis, manuumque, pedumque tumores
 Dignoscens, mala Barbaricis aconita venenis
 Mixta fugat, novitque tibi quis noxius humor.
 Illa potest dicto citius crudelia lethi
 Spicula, quæ ter Gorgoneis polluta colubris,
 Infelix puer *Idalius* tibi pectore fixit,
 Tollere, & optatam mœsto conferre medelam.
 Vix pia consilium dans *Experientia*, voces
 Finierat: simul optanti datur obvia virgo
 Splendida, regificis ornata monilibus, ostro
 Sydonio, dives pictæ vestis, & auri.
 Spirat odoriferos Arabum de gramine odores,
 Unctæ manus succo, teneras fragrantis olivi,
 Flavescentesque comas hortensibus implicat herbis,
 Quæ sic orsa loqui: non me latet ansa doloris,
 Et facilis mihi cura foret, me nullus *Alipites*
 Arte *Machæoniæ* melior non corpore toto est
 Vena ignota mihi, pecudesque hominesque volucres,
 Reptile, pinnarum celeri genus omne natatu
 Quod freta salsa colit, mea Numina magna precatur:
 Omnibus hæc manus addit opem languentibus, omnes
 Morborum docuit causas, me, & nomina Phœbus:
 Herbarum, lapidum vires quoque: scilicet omnes
 Languores, morbi que mea virtute recedunt.
 Passio, contages, cephalæ, hemicrania, tristis
 Vertigo, atque oculi glaucoma, Epilepsia, lepra,

Confillæ, rauce, auris tumens, hæcque
 Surditæ, phrenæque, apoplexia, pleuræ, asthma
 Cardiacus, peripneumonia, & lumbago, Nephritis,
 Tuffis, odontalgia, angina, & spasmus ætærox
 Lethargus, paralynanche, infusio, tabes,
 Volvulus, & stomachi levitas, tormenta, tenebræ,
 Lentigo, hordeolum, scabies fera, strumæque ramex,
 Porrigo, atque Elephantiasis, phlyctænæque, & herpes,
 Pernio, cancer edax, aphthæ, carbunculus, ulcus
 Pestiferum, & chiraera, atque podagra, sciatica, & hydra
 Calculus, & stranguria; subitulum, diabetes,
 Et febris, & papulæ, atque epidemia, & atra siphylis,
 Et quicquid sub sole nocet. Procede, paratam
 Offero me, tu postea lubens modo iussa capebas.
 Ergo agè, Spem dum tempus alit, ne sperne moentes.
 Utere consilio, perit anxia volubilis hora
 Non revocanda dies, ni sit tua certa voluntas:
 Crastina sera nimis venies, agè, pone timorem
 Liberius mihi pande animum; damna bere votis.
 Dixit: & audaces animos viresque resumens
 Diva quod optanti spondes, placent; omnia dixi,
 Lata feram, quæcunque mones, me fata beatam
 Terque, quaterque ope, consilio, solamine, curâ
 Effecere tuâ; donec tot rebus in arctis
 Infaustum miseranda caput fortuna tenebat,
 Post mihi præsidium, comes, & fidissima custos
 Semper eris, quia te penes est mea prima salutis
 Anchora, sit manibus mea spes commissa sacratæ.
 Dum mihi præcipientes animos, Audacia primum
 In furias missura dabat, timidumque Periclam
 Reddidit, hinc Metus afflixit miserabile pectus,
 Scandere ad æstra ferox, iussit quandoque Voluntas.
 Interdum gravibus me Desperatis curis
 Implicuit, fesso Spes, lamentabile jam jam
 Erexerit caput, hinc tristis, Lata inde tenebar.
 Sic alternatim solidis rationibus omnes
 Nitentes, responsa dabant, sic verba movebant
 Grandia, me blandis stolidam illexere loquelis,
 Evasere tamen, Spes, atque Audacia primum
 Victrices, neque litigio cessere, Periculum
 Et Metus, at saltem auxilium letitando petebant.

Sic ubi cum sociis te conspexeris propinquum,
 Rectos sumptere amicos; praestantia robur
 Vestra dat, extempus vestrum pro iure sententiam
 Appellando perunt: vos libertate loquendi
 Donastis, prius explosum revocando *Periculum*.
 Sic Ratio, cunctaque simul voluistis, & aequa haec
 Visa fuere mihi, quoniam vi saepe molestus
 Innocens mala vicini trucidantia fontis:
 Et fas omne praedens, vexat caesus columbas,
 Non Deus, aut rerum genitrix *Natura*, creavit
 Robur, & invictas humas in corpore vires,
 Punestum exoritur odium; trauisique premendo,
 Per fas, perque nefas, rabiem satiare nefandam.
 Ast alia vis lege datur, defendere laesos,
 Oppressosque manu placida relevare, potentes
 Parcere subjectis, & debellare superbos.
 Visa tamen dixisse adeo prudenter, & aptis
 Spes Argumentis, Audaciaque usa poritis
 Exemplis, atque oratio sermone perorans,
 Car meritò dans terga fugi latitando *Periculum*,
 Non laudem, sed iustra petens, elàm deinde recessit?
 Cui *Metus*: Improperare cave, fuga nostra pavore
 Non erit impellente, leves dans verba per auras,
 Erabis, tacuisse iuvat, noceat esse locutum.
 Parce ignorantes quia fecimus omnia; paucos
 Invitos tuos hinc nos torpor abire coegit.
 Sola tibi quia sufficiens *Audacia* duxit
 Visa, comesque fuit, non me dignata videre es,
 Consilio non usa meo, sprétoque *Periculo*,
 Omnia tuta putans paradoxa, sophistica, blandis
 Verborum phaleris pingens, *Audacia* magis
 Suggestit capiti: oculosque cuncta putabas,
 Nequitiae simulachra tamen. Pro lege *Voluntas*,
 Expulsa *Ratione*, procan, *Contentio* sedit.
 Nam *Doctrina* fugi, *Experientia* cana latebris
 Consulvere sibi, stolidosque, rudésque putabas
 Esse omnes, verum magis commendabile nostrum
 Consilium foret, & bonus exitus acta probabit.
 Illo; agram homo poterit te flectere, prava
 Insitiam penitusque affectio destruit omnem

46 *Cerasus & Sylvester Prætor*
Hæc Metus. Et leni rerum *Experientia* risu:
 Non adeo ignara fraudum sumus ante tuarum,
 Ingenium calleamus ait: præcepta legentes
 Nostra ut Judicium teneant in rebus agendis
 Non levibus dant verba Notis, non lubrica fraudum
 Tegmina subducunt linguis, ambagibus uti
 Non patimur, quo triste nefas in pectore versent.
 Quin vobis, sumus usque pares: non robore dextra
 Cedimus, aut virtute animi. Non commoda, vulgus,
 Gloriola, aut vanus querendi nominis ardor
 Nos tenet: aut personarum respectus, honestis
 Utimur, & sumus ingenuæ, execramur iniquos.
 Si grege de vestro pecudes efficiamus, ubivis
 Ingerere os patulum nullo querente liceret.
 Ast aliter Te noster habet modus; ordine cuncta
 Perficiamus nihil audentes non ante rogatæ.
 Est apud antiquos lepidè paradigma notatum.
 Consilii cave sis nullo vocitante sodalis.
 Turpius ejicitur, quàm non admittitur hospes.
 O bellè dictum, flexo *Spes* poplite risum
 Attollens clamat, Papæ! te haud nostra vocari
 Consilia! ambiguo tamen hæc sub Judice sis est.
 Te capitis nix annosi, te, tempora plumas
 Cygneas imitata, rudi dare verba popello
 Permittunt, adeo annorum inveterata malorum
 Garris, & mentem præcurrit lingua fugacem.
 Dic agè, te neque plus dictantem vana morabor,
 Quis tuus hue iovitator fuit? at mihi certo
 Polliceor, me nemo tibi volet esse secundam.
 Dicta probe, & curandam, cape sola *Juventam*.
 Illa refert: *Spes* te virtutis imagine falsa
 Amentem ut video scelerata *Philautia* ludit:
 Omnia pollicitis credis; desiste furori
 Plura loquens. nec enim quam te gravis implicat error
 Cernis adhuc; propria te jam superamus arena
 Quis scit an interdum dulces aconita liquores
 Illita melle quæant, mentiri, & amara frequenter
 Focula læsus avet stomachus, dulcore gravatus,
 Nauseat apta; timet mihi mens præfaga futuri
Spes fore, quod proprio stringatur funia nodo.
 Et vereor ne forte scrobem temeraria nobis

Non fodiis, in laqueum secidas: peius ipsa dolosum,
infidiis peritura tuis. Sed quando probandum
Obficis hoc mihi duntaxat: quod nostra requirit
Utilitas; ageilum, vado bove litus arabis.
Principio mihi testis eris, potes ipsa Juvencus
Coram audire, licet tanto tua verba tumultu
Promis, & ex tumida es virtutis imagine ficta.
Dicat enim. Mea si doctrina novissima, nuper
Grata fuit: si non placuerunt, dogmata, quae me
Serius auditâ didicit; quam ipsa querelas
Ingeminans lachrymata dedit, doluitque doletque
Non citius novisse mea solamine cura.
Quod neglecta procul Raris, quod cana recessit
Temperies, quod Cognitio & Sapientia tardas
Admovere manus, quod sera Peritia nosci
Se dedit; atque auxit res hæc, ait, una dolores.
Illam agè, si quid habes, coram confunde; videbis
Foram & ulterius, quæ stet sententia facti
Poeniteatne sui, si me temeraria dicat
Auxilium simulasse dolis, damnetve labores.
Ast ego, prò dolor! annales tot sæcula libros
Non sine xristitia volvens, tua moesta notavi
Facta memor, signata meis, malefacta tabellis,
Tot sua sunt, quot habet, vasti maris æquor arenas.
Ex quo primævus genitor tellure rubenti
Formatus, dictisque tuis, heu! credula blandis
Eva nimis, cecidère bonis florentibus horti
Elysi, & fortunatis tu pulsa viretis,
Tempore jam ex illo casus mihi cognitus orbis.
Penè omnis, laudesque tuas, fraudesque reservo.
Pollicitis sed ad usque diem ditissima largis
Hanc æmanes, Spes magna petens, Spes magna rependens.
Sed lingua tenus, incassum, sine fruge, nec unquam
Solvendo in vacuas geris iterita verba procellas,
Et facili ratione queam, modò causa requirat,
Continuò numerare, hominum quot millis mille
Consiliis parendo tuis perire; quot auxrix
Flagitii, quor & ense truci demiseris orco;
Vix uni Spes fida viro; tamen ipsa fateri
Debebis, compulsa licet, mea vota peregi:
Non technis, non oia dolis, ambage remota, Vera

Vera loquens, ope cunctis, sedulus cunctis;
 Non auri, non laudis inanis, non stachu rigore,
 Non precibus, non fletu mæni, sed talia perodis.
 Multa tamen dubio procul, in discrimina ducas.
 Infidiis instructis novis, nova scituli: si non
 Intendant virtute mea, corisque quietis
 Omnia scribebanturque meis tua crinibus chartis.
 Atque his responsum ridens *Spes* reddit, *Avorum*
Annales petis? I stellis tua corrige pennas
 Nigrante, hæc quæ scripta scirent mendosa literis:
 Si bene præteritum, & præsens fortasse notabis
 Personasque, simul numerosque, modoque figuras:
 Plura tamen discenda facent: ignara futuri
 Temporis est penitus tibi pagina, verte tabellam.
 Von valet ista pills tua cantio surda duobus.
 Vaticinare iterum non istis credo quevelis.
 Et manus est oculata mihi, prælagis possent
 Fallere te: studio nunquam dominabere nostris.
 Multa minax licet improperes, sibi conscia nunquam
 Mens malè non metuit, quæ nec natura nec ordo
 Fatorum novisse dedit, metiris iniquo
 Nostra tuo pede, dum metuis, mihi te ipsa revelas.
 Ast ego *Spes* prior assiduo, *Spes* ultima salvans
 Anchora navigium, & Nautas, si quando *Perichloron*
 Infidias struat, & pavidis tutela perennis.
 Objicit; hæc tamen infelix perlate carinas
 Anchora quassata salit, dum fane soluta
 Rumpitur, haud obscura loquor: quot millia vidi,
 Fraude tua, assensu vicino in littore, vitas
 In portu dare cum gemitu, stridentibus undis?
 Sæpe tuos mediis nodos malefida procellis
 Dum solvis, per inane fugam capis aquor, & undis
 Jactari vestique tuo solamine cassos
 Destituisque, transique tuam invidiosa sororem.
 Scilicet haud capis una fugam; non sola nefandum
 Perficis hoc *Spes* dira scelus: sed & improba tecum
 It soror, in liquidas Audacia tollitur auras.
 Illa autem: sed disce modum, tellure fidei
 Fida locum teneo, rursus nato gurgite supra
 Quo fundus minus est stabilis, non ulla querela
 Sæpe tenet ansa tua, nautas magis argue, quorum

seruari loca tuta fuit, fundumque tenere,
Ante cadens pelago, quam traditur anchora cecis.
S' nescis; mea nulla fuit iram, quando rudentes
Extorti cecidere, rati cum fissa per undas
laterit: dederat sua classem incuria letis.
Et nulli insidias quondam simulata paravi.

Ille iterum; nihil ad chordam hæc, pila nostra; propari
Nos ad consilium, quem venimus ante vocatas.
Nunquam hodie effugies, lis est in cardine rerum,
Ficulis anguillam folio retinemus, in ignem
Decidis, evitans lachrymosa volumina sumi.
Hinc ubi *Spes* convicta prociæ, *Audacia* laudem
Ambitiosa petens; si vos, ait, hospita nobis
Præferet, (hesternos vanum est revocare labores)
Ni mea sponte iterum supplex petat, ista *Juventus*
Auxilia, hinc gratos plura me sibi querat amicos.
Non ignara mali; quæ se sus comprimit ansa
Parte sciat: medicos sibi quantumvisque peritos
Eliat. Absque mea laterem tamen arte lavabit.
Præ manibus cum morte salus sunt, scandere sursum
Suadeo: si spernit, metuisse, fugitive laborem
Querat Hylam, nostris nec habet medicamen in hortis.
Præterea si non *Cerasum* volet ipsa ianctum
Ne quicquam iudare sinam vos atque sodales,
Hæc manus incorrupta liget: levissima nobis
Hostis erit, *Primumque* tenens caput auferet hydra.
Quicquid agat contempta, operis seu crimen habebit.
Exemplo *Meus* affurgens, unaque *Periculum*,
Læticæ nova signa ferunt, nova classica cantant,
Clara triumphales tollunt ad sidera voces:
Et rata cuncta putant, quæ conspiciere *Juventa*,
Et nova jura petunt, Quorum *Sapientis* gressu
Maturo adveniens compescit lenta tumultus.

Post ubi composuit lites, *Audacia* rursus
Arma petens, ferit indomitæ clamoribus auras.
Spes etenim confusa, animum mercedis amore
Firmarat, neque enim parvos promisit honores.
Adversâ hæc cessante manu, certaminis ansam
Urget, hiat, conans domitos tondere leones.
Hinc aggressa modis nostros adæone labores
Pro nihilo duxistis? opem gratisque ferentes,

Gratuitamque operam ac oleum effundemus arenis?
 Contemnemur? an hæc meruerant munera grates?
 Hoc tibi concessam volumus, studiumque laboremque
 Obtulimus, curam & nullo rogante hæclem:
 Atqui hic ingenium labor attestatur amorem.
 Non tamen ipsa putes: omni te ex parte beatam,
 Quippe tuos patereis matres: decet ista loquendi
 Libertas, magis illustres virtute magistris.
 Omni etenim vitio pulchrum est caruisse, paratos
 Vicinum incusare probri. Post prandia panem,
 Post Martem prius arma petis, tum deinde frequenter
 Non adeo est generosa manus, quam gloria lingue;
 Testantur, quicunque tuos novere triumphos.
 Hinc te apage & sis forte tua contenta, nec ultra
 Sutores crepidam, feriant fabrilis fabri.
 Post aliquot prælata vident mea gesta coronas;
 Te decet ob memores decus æternare nepotes,
 Gestaque verisicis committere scripta tabellis.
 Parcis ista velim tamen *Experientia*, nobis
 Objicias ait: I pedetentim, vespera lassos
 Volvitur ante pedes, in eisdem concidis anfas.
 Entellom ne quare Dares, *Spes* inscit hydram; hanc:
 Vorsuram solvendo, sibi sed capra macharam,
 Sæpe licet propriis feriat sua pectore telis,
 Pollicitis *Spes* magnifici, Locrensis fallax
 Pacta facit: verulique canis latratibus aures
 Fœdistraga occludit; neque si tibi splendeat, aurum est,
 Illa refert: licet apta pari non omnia filo,
 Fortunæ stat quisque suæ bonus inceptor a quum
 Rebus in angustiis animum, faustisque reservat.
 Res licet ad restim redeat; sua fata moratur.
 Montibus irato Jove subvertetur Olympus.
 Quicquid agat Deus, aut anceps fortuna, ferendum est;
 Si stabilis rota fatorum foret una, futuros
 Præscia mensque hominum posset, comprehendere rerum
 Eventus, modo non melius, modo carius, utens
 Mercandi ars contempta uno vilesceret anno.
 Omnia facta licet memori *Experientia* serves
 Mente; tamen rudis es, de rebus quando futuris
 Sermo sit: ac tales Lippus, Tonforque Prophetæ
 Esse queant; Tecum tua portas: Respice finem.

Imponis mihi congressu vix cognita primo,
Criminis infanctem damnas, flagrantior æquo
Non cruciet te cura mei, nec sponte laborem
Acceleres, etenim nocet empta dolore voluptas.
Quicquid id est, dum facta canis, ventura facies,
Hoc alternatim postquam sermone cadentem
Consumpsere diem, tandem *Experientia*, lites
Ponamus nimias ait: ultima meta laborum est,
Nosse *Juventutis* quæ sit Sententia. Partes,
Audiit, assumat sibi quam magis æstimat aptam.

Tum mihi iudicium simul, & cominissa potestas
Plena fuit. *Rationis* ego moderamen opemque
Consiliumque petens, illi mea cuncta dicavi
Arbitria; ac *Ratio* comites bene provida binas
Eligit, ut mœstas dulci *Sapientia* curas
Alloquio, & medicæ virtute *Peritia* morbum
Mitiget, hæc reliquis placuerunt foedera cunctis.
Omnibus hæc suprema fuit sententia: Vivat
Dux *Ratio*: contenta corpori *Ratione* regatur.
Arbitrio *Rationis* agat curanda *Juventus*,
Imperet hæc, reliquis decessa facessere promptis.
At Regina hilari *Ratio* nova gaudia plausu
Confirmans ait: unanimes mihi sceptrâ, senatus
Traditis, & stabilem concordî voce coronam.
Istas (adepte animis) jam jam sententia, litis
Finis erit, paribus captabimus otia votis.
Nullus in hoc numero mihi non promotus abibit.
Quisque locum meritis, sua quilibet apta tenebit
Jura, nec infirmam premet ulla potentia partem.

Huc agè, tot variis ornata *Peritia* donis
Naturæ, tibi culta locum doctrinâ priorem
Vendicat: & licet es cœli regione remota,
Proxima mente polo & superis, cœlestia curas
Corpora, tu rerum causas, arcanaque dona
Naturæ, & quæ sit Mundi scrutaris origo:
Quid Deus, unde animus, nostræ primordia quæ sint
Mentis, & an post hanc speremus funera, vitam:
Quidque quatit terras, quâ sydera lege moventur.
Ob Physicas præcellis opes, & laude medendi:
Fuge pias appone manus, lapsasque *Juventa*

12 *Cerasum*
Nestitue in melius vires, cracutibus agrum
Exime lethiferis, morbi prius arte profunda
Disce tua, quæ causa latet, quæ poena molestant
Vexet, & infirmo decerpit corpore vires.
Inde quid expediat medicaminis inspicere, quicquid
Dextra Podalyrii sacra temperat, optima Phœbi
Dona feras, prius hæc quam fortius effera serpat
Pestis, & extendat radices triste venenum.
Consolare inopem, melioribus instrue moestam
Consiliis, neque quod pretium, quæ præmia cures.
Me penes illa petes, modo tu tamen exere vires.
Tœdia nulla time, nullos contemne labores,
Solertes impende dies, noctisque frequenter
Excubias age sollicitas, prius utere pulsu
Venarum: quæ causa mali, quo fonte subortus
Humor eat, tum quis poterit dare nobilis ægræ.
Succus opem; conare graves compescere poenas,
Et bene funificæ medicari cupidus sciam.
Hic labor, hæc tibi cura fiet, radice revulsa
Tristia funerei cessabunt germina morbi.
Hæc *Ratis*: atque iterum sermone *Phœbia* lento
Reginam alloquitur: Tantum invadere per artus
Toxica, tabificusque dolor, sic cruda veneni
Semina, pestiferis penetrarunt viscera flammis,
Tam gravis internas possedit poena medullas,
Tam prope jam toto moriuntur corpore sensus:
Non liquor est, non herba mihi, non fructus opacæ
Arboris, at neque tot miscere Epidauria succos
Dextra potest, valeam, ut tantas consumere moles
Morborum: si non *Cerasorum* suave rubenti
Hepatis assiduas restinguat sanguine tædas.
Hic liquor infirmum recreat dulcore palatum.
Frigidus, & gelido necat ore rigentia morsu
Tubera, tum sitis assumptus tormenta repellit.
Refroenans algore febres, noctisque quietem
Procurans, oculis placet, & delectat odore.
Scilicet Ambrosiâ nullus meliore Deorum
Nectareove hominem pascat libamine, cessat,
Hoc stomachi liquente dolor medicamine, cessat
Morbidus interius collecti sanguinis humor.

Hæc opus, hæc labor est, hæc proxima meta. Fidelem
 Spes promittit opem, *Metus* obstat, & illa petenda
 Laudis amans, ne fortunam rotet anxius alter
 Spes regit, exhilarans, *Sapientia*, laude *Timorem*,
 Conciliumque vocare monet, sociosque laborum
 Poscit, ut in medio sedeat Regina senatu.
 Conticuere omnes, dare primum sancta volentem
 Reginam præcepta, avidis simul auribus hærent
 Spectantes : vultu *Ratio* tum verba sereno
 Talia dans, fert sceptrâ manu, generosa metalli
 Fusilis, apposito, quæ tertius igne probavit
 Septimus atque Faber, flagrantibus apta caminis.
 Dicite quandoquidem pariter consedimus omnes,
 Quis modus arboreis *Cerasum* comprehendere ramis
 Pensile, quisque datis procedat ad acta loquelia.
 Urget opus gaudens *Audacia* : Nulla morabor
 Tædia, longa nocent cerebro consulta, probatum est
 Ire ait, & pigros feriat pede Mulciber omnes.
 Diis placet, ire licet, sic, sic tendemus ad astra,
 Cautius interea dubios *Sapientia* casus
 Devitans, hortatur iter tentare : Ruita
 Sublimis, graviore cades, ni obstacula penses
 Obvia ; ferventes animos sua poena coercet.
 Ass ego præcipites ait *Experientia* : vidi
 Et pavidos quandoque suas persolvere penas
 Utrosque, & vitare vices : sed nostra quid horum
 Causa : datur modus & medium ; tutissima rerum.
 Lex summa, extremum scelus est. Pulcherrima virtus
 In medio, quidam palmam rapit ; alter onustus
 Verbere abijt, cadit hic cæsus, canit ille triumphum.
 Incertos fortuna gerit sine foedere cursus.
 Ergo hilari *Cerasum* dextrâ pete, nobile firmans
 Pettus ad omne malum, contrâque audentior ito.
 Aut *Pruno* contenta mane ; saxoque recedas.
 Spes Ne cede metu dixit. Cautèque *Periculum*
 In rogat, mediam statuit *Sapientia* legem,
 Et *Ratio* rata cuncta facit. Tum cætera concors
 Reginam laudando cohors : procedere recto
 Colle jubet, paribus stat par sententia votis :
 In *Cerasum* sublime petant, quo scilicet uno

Compertum est constare meam medicamine vitam;
 Interea licet ambiguus *Metus* atque *Periculum*
 Mentibus hærebant pavidæ tot dura viarum
 Tœdia commemorant; tot sævi incommoda morbi.
Spes contra primis, contraque Audacia votis
 Insistunt, constantem opem, cunctosque viarum
 Anfractus superare, levi pos ducere gressu
 Ire, redire, suum caput objectare periclis
 Promittunt, modo ducendi sit facta potestas.
 At subito *Metus* assurgens, unaque *Periculum*;
 Succensere, odiis, contraque urgere molestis
 Incipiunt, tali nec conditione futurum
 Ut *Ceraso* potiamur ait *Metus*; omnia ventis
 Verba dari: potius sua retractare *Periculum*
 Dicta minans, telam pariterque retexere malunt
 Penelopes, Ducibus quam causa regatur ab istis.
 Utpote, queis iter assidue captare propinquum
 Neglecto meliore placet, temeraria nunquam
 Dux poterit fieri satis apta *Audacia*, dicunt.
 Cui mens est oppressa malis, *Spes* lubrica moestam
 Solari te forte parans, per inania raptam
 Saxa trahens, gravioris erit tibi causa ruinæ:
 Dumque cades, miserâ ridebunt morte peremptum.
 Et dicent fortasse olim: tibi debita talis
 Sors fuit: ista tibi statuerunt tempora Parca.
 Nos tibi per Superos, ter sancta per atria coeli
 Juramus, nihil istorum meditamur: at omnis
 Et labor, & studium, solersque intentio pura est;
 Te miserans, satagitque tua sine fraude salutis.
 Credimus haud ita *Spes*, ita non *Audacia* ludent.
 Illæ autem è contra coeli spirabile lumen
 Testantur pro parte sua, & crudelia Ditis
 Regna tenebrosi, se cordibus omnia rectis
 Consulere: & spectare meam sine fraude salutem.
 Tum Iceptum Regina tenens; utrisque quietem
 Imperat; & pressis mox facta silentia linguis;
 Castigatque *Metum* dictis, graviterque *Periculum*
 Increpat, ob tantis noviter commota querelis
 Litigia, & famam sociorum labe notatam.
 Nunquid ait: mea dicta prius, sermone probastis?

latine manu *Cerasum* quacunq[ue] petendum
Ante, hilares mecum voluistis adire labores?
Quæ nova tot varias veritat[is] sententia curat?
Assentimur ait: stabiles in vota *Periculum*
Conditione famen iusta, tua dummodo saltem
Consilia, & documenta sequi cogamur. In unum
Ibimus, ad *Cerasum* comitabimur usque *Juventam*.

Dixerat atque alacres *Audacia* Spesque paratos
Ostendunt animos, & fœdera prima novantes
Quo res cunq[ue] cadant unum & commune sequemur
Consilium, commune opus est, commune *Periculum*,
Omnibus una salus, Duce quem Regina vocarit,
Festivum capiemus iter: lis nulla manebit:
Si qua penes fuerit nos consolatio, præsens
Mandatum *Rationis* opus comitabitur omnis
Cura erit, ad *Cerasum* ducamus ut usque *Juventam*.

Hoc ubi composuit *Ratio* moderamine lites,
Talia voce refert: quia Dux Rectorque viarum
Solus abest, primas teneat *Sapientia* partes,
Provida consiliis, maturo incommoda sensu
Explorare valens, & quæ servanda docebit.

Illâ simul placidè accipiens mandata profatur:

Trina per immensi patet ardua culmina saxi
Semita, trita hominum tot sæcula gressibus olim,
Sed geminas tentare vias, labor esset inanis,
Vitaque subjectas fors amittenda per undas.
Hic ubi dumosis pendentia rupibus horrent
Marmora, & affiduo labentes murmure lymphæ,
Lubrica præcipiti moles fastigia calle
Ascensu superanda vetat, nec ferre *Juventus*
Ægra potest tantor[um] dumeta per avia saltus.
Hæc ubi contiguas allambunt flumina cautes,
Creber inaccessus, quæ, spumat littore juncus,
Alterius fertur circum resonantia callis
Saxa aditus procul: hinc per opacas murmure valles
Amnis abit, latas fundens velut æquor habenas,
His oleum atque operam perdes constibus omnem.
Non obscura loquor: color ampli gurgitis ater,
Spumantesque sinus, crebro rota vortice circum
Tortilis, & rauco reptantes murmure lapsus;
Quod tumido stridore maris latet altior unda,

Testan-

Instantur : postemque loco natara negavit.
 Est igitur via nostra secunda scopulosa vadorum
 Litorea, quâ celeri descendunt concita lapsu
 Instar montis, aquæ collecta volumina. Planum
 Panditur hic torrentis iter : *Tethys* alma quietè
 Labitur aucta vadiis : facilis iactura ; per horam
 Retrorsum repetimus iter, non ulla gravabit
 Anxietas, pulchrasque sitis succurret & undas.
 Nam velut, (expertum refero) plerumquè videmus,
 Exiguo, lentum nasci de semine vimen.
 Vimen erat modo, & arbor erit, deque arbore sylva.
 Ingentem scintilla movet, dum pascitur, ignem.
 Haud aliter, fluit exiguo de fonte, quod ingens
 Flumen in arva, furit : totum uno clausero rivum,
 Pollice quem præsens *Rerum Experientia* vidit.
 Dixit. Et astipulam, gratum *Experientia* laudat
 Consilium, applaudit dictisque *Peritia*. Blande
 Spes gavisâ animos, *Audacia*que ilicò lætos
 Hortantur. *Metus* attendit : quò tuta *Periculum*
 Sint loca cuncta, prius graditur, servire *Voluntas*,
 Regina contenta : comes vicina *Juventus*
 Temperies dextrâ regit, & *Themis* alma sinistra.

Hoc pacto Regina omnes lætissima curas
 Componens, sua castra movet. *Sapientia* primo
 Ordine progreditur, datur *Experientia* concors
 Consiliisque viisque comes. *Ratio*que *Juventam*
 Conducit Regina, aliamquè *Peritia* turbam
 Componens, locis conjungit in ordine dextras.

Ceu *Ratio* statuit facta omnia : Nemo timore
 Segnis erat, nullum contrâ, temerarius ardor
 Præcipitem tulit antè, fuit tam scissio prudens.
 Scilicet ut prius edocuit *Sapientia*, rerum
 Exitus, & fortuna potens meliore probarunt
 Eventu. Deus optato pia vota favore
 Respexit : coeloque manum protendit amicam.

Vix prope sublimia nemoroso in vertice clivi
 Venimus, arboreos, præstantia munera, fructus.
 Subter ut umbroso residemus stipite : Jam Jam.

Prematura suis sabuntur pondera ramis.
 Quæ simul atquè avidis primum data gusto labellis,

Ne subito adverti prostratus languore levati,
 Morbus abiit, cessatque dolor, tristisque recedit
 Anxietas, corpusque premeas, animamque fatigant.
 Laus igitur rerum immenso, sit cuncta Satori,
 Qui mihi languenti exhaustos cum robore sensus
 Restituit, tantas volventi pectore curas.
 Hunc gratâ mens laude canet, me dira tyrannis
 Dùm premeret, victâ incolumem de morte redemit;
 turpote quem toties ingrata mente relinquens
 Quum tremere exanimis, gelidâ formidine lethi,
 Auxilium in misera poscentem saepe querelis
 Audiit; attonito lapsûmque reduxit ab orco.
 Ergo canam Dominumque bonum, facilemque parentem,
 Postera gens seris pandet mea gaudia natis.
 Eia animæ Dominum celebrate in sæcla redemptæ,
 Vos mecum, atque ego vobiscum, laudabimus una
 Voce Deum sine fine bonum, qui divite pollens
 Justitiâ, veniam præstat mortalibus ægris.
 Numen adoremus, castâ quod Virgine natum
 In Cruce fortis Amor nostri, confixit Amorem,
 Cantemus sanctâ innoçiam cum prole parentem!

LAUS DEO.

Sanctissima & Individua TRIADOS *Invocatio paraphrastica, ex alio* *idiomate.*

S Actæ Mottas Triados suprema essentia, simplex
 Ens : sine principio sineque semper idem.
 Eternum, quo victa cadit victoria, *VERBUM*,
 In cruce vim perimens mortis, & arma stygis.
 Omnia contemplans oculus. Sapientia, Lumen,
 Alpha, O, idem ; ortus, terminus ; arrha lucrum :
 Nulli par solus, solus pare nemini gaudens :
 Immotus, propriis astra movendo globis.

42. *Cerasus & Symplice Prunum.*
Testantur : pontemque loco natura negavit.
Est igitur via nostra secus scopulosa vadum
Litora, quæ celeri descendunt concita lapsu
Instar montis, aquæ collecta volumina. *Plenum*
Panditur hic torrentis iter : *Tethys* alma quiete
Labitur aucta vadis : facilis iactura ; per horam
Retrorsum repetimus iter, non ulla gravabit
Anxietas, pulchrasque sitis succurret & undas.
Nam velut, (expertum refero) plerumque videmus,
Exiguo, lentum nasci de semine vimen,
Vimen erat modo, & arbor erit, deque arbore sylva.
Ingentem scintilla movet, dum pascitur, ignem.
Haud aliter, fluit exiguo de fonte, quod ingens
Flumen in arva, furit : totum uno clausero rivum,
Pollice quem præsens *Rerum Experientia* vidit.
Dixit. Et astipulans, gratum *Experientia* laudat
Consilium, applaudit dictisque *Peritia*. Blande
Spes gavisâ animos, *Audacia*que ilico lætos
Hortantur. *Metus* attendit : quod tuta *Periculum*
Sint loca cuncta, prius graditur, servare *Voluntas*,
Reginæ contenta : comes vicina *Juventus*
Temperies dextrâ regit, & *Themis* alma sinistra.

Hoc pacto Regina omnes latissima curas
Componens, sua castra movet. *Sapientia* primo
Ordine progreditur, datur *Experientia* concurs
Consiliisque viisque comes. *Ratioque Juventam*
Conducit Regina, aliamque *Peritia* turbam
Componens, locias conjungit in ordine dextras.

Ceu *Ratio* statuit facta omnia : Nemo timore
Segnis erat, nullum contra, temeraria ardor
Præcipitem tulit antè, fuit tam sessio prudens,
Scilicet ut prius edocuit *Sapientia*, rerum
Exitus, & fortuna potens meliore probarent
Eventu. Deus optato pia vota favore.

Respexit : coeloque manum protendit amicam.

Vix prope sublimia nemoroso in vertice clivi
Venimus, arboreos, præstantis munera, fructus.
Subter ut umbrâso residemus stipite : jam jam.

Præmatura suis labuntur pondera ramis.
Quæ simul atque avidis primum data gusto labellis,

Me subito adverti prostratus languore levati,
Morbus abiit, cessatque dolor, tristisque recedit
Anxietas, corpusque premeus, animamque fatigans.

Laus igitur serum immenso, sit cuncta Satori,
Qui mihi languenti exhaustos cum robore sensus
Restituit, tantas volventi pectore curas.

Bunc gratâ mens laudâ canet, me dira tyrannis
Dum premeret, victâ incolumem de morte redemit;

Urpost quem toties ingrata mente relinquens
Quum tremere exanimis, gelidâ formidine lethi,
Auxilium in miseris polcentem saepe querelis
Audiit; attonito lapsûmque reduxit ab orco.

Ergo canam Dominumque bonum, facilemque parentem,
Postera gens seris pandet mea gaudia natis.

Eia animæ Dominum celebrate in sæcla redemptæ,
Vos mecum, atque ego vobiscum, laudabimus una

Voce Deum sine fine bonum, qui divite pollens
Justitiâ, veniam præstat mortalibus ægris.

Numen adoremus, castâ quod Virgine natum
In Cruce fortis Amor nostri, confixit Amorem,

Cantemus sanctâ innocuam cum prole parentem.

LAUS DEO.

Sanctissima & Individua TRIADOS.

Invocatio paraphrastica, ex alio
idiomate.

S Acra Monas Triados suprema essentia, simplex

Ens : sine principio sineque semper idem,

Eternum, quo victa cadit victoria, VERBUM,

In cruce vim perimens mortis, & arma stygis.

Omnia contemplans oculus. Sapientia, Lumen,

Alpha, O, idem ; ortus, terminus ; arrha lucrum :

Nalli par solus, solus pare nemine gaudens :

Immotus, propriis astra movendo globis.

Unus ; triplex in se totus creatrix
Sola Creatoris natus, tota sciens
Perpetua : stabili Pietas, Laus iusta : quieto
Dirige sollicitum cunctis, salutis iter.
Constabili, tutacunda, crema, mihi spemque fidemque
Caelitus ; ut maneat tu mihi solus Amor.

Idem aliter expressum.

Prinicipium sine principio super entia cuncta
Esse beatificum, per te dans esse creatis,
Cujus abest nusquam virtus. Sapiencia cunctis
Anterior prelenique viget. Trias & monas, Idem
Lumen Amor. Genitor verbum spiramen, ubique
Unus & incircumscribitur sed hypostase trina
Ulla simplex forma decus, Esse, potestas.
Abique loco, loca cuncta tenens, sine tempore, tempus :
Lege modoque carens, legemque modumque ministrans
Cuncta videns, invisibilis, motusque situsque
Expers, cunctis movens, sistens. Substantia soli
Cognita perfecte sibi met. Vigor omnia firmans,
Omnia collustrans splendor. Sublimior axe
Empyreo, thronus : Oceanusque profundior orco.
Ingenuus per te gignens ante omnia **VERBUM**
Tempus, par virtute Pater, Deitate coeternum
Quod victrice ferens assumpta Carne triumphum
Et mortem & styga vitæ super arbore vinxit.
Nulli compar honor, nullo laus compare gaudens.
Conditor & Soter non condite, perforce, firma
Spemque Fidemque, tui sed Amor super omnia regnet.

FINIS.

